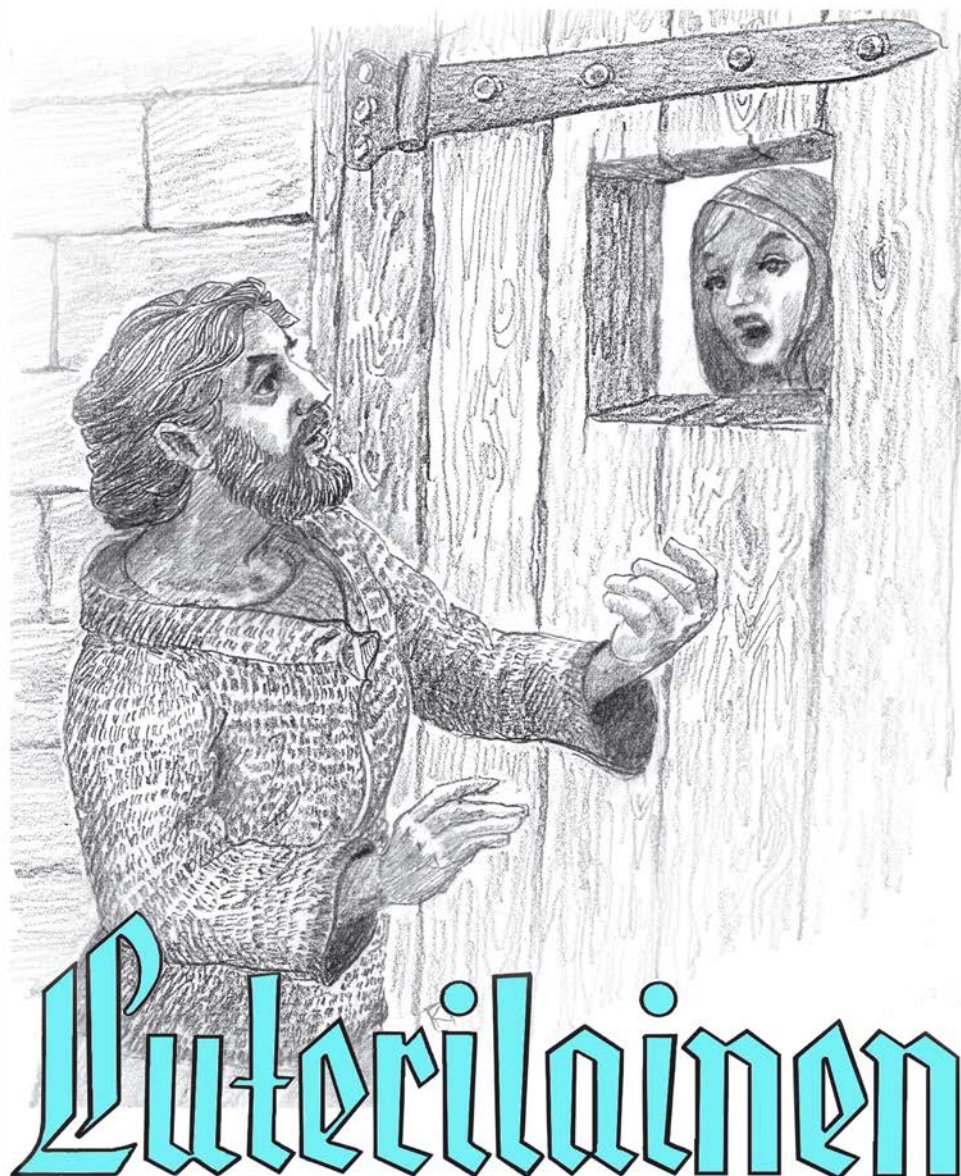

Luterilainen

N:o 5 2022 ❄ 1926 — 2022 ❄ 97. VUOSIKERTA

**Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.
Joh. 8:31, 32**

MARTTI LUTHER

Jumalan lapsia

Henki itse todistaa henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. (Room. 8:16)

Sitä, että olemme Jumalan lapsia ja että me voimme sen uskoa, meillä ei ole itsestämme eikä laista, vaan Pyhän Hengen todistuksesta, joka lakia ja omaa kelvottomuutemme tuntoa vastaan todistaa sen meidän heikkoudessamme ja vakuuttaa meitä siitä. Tämä tapahtuu siten, että me tunnemme Pyhän Hengen voiman, kun hän sanalla meissä vaikuttaa, ja kun meidän kokemuksemme pitävät yhtä sanan kanssa. Voithan toki itsessäsi tuntea, saatko hädässä ja ahdistuksessa lohdutusta evankeliumista. Sillä sinä voitat epäilyksen ja pelon, niin että sinä voit uskoa itselläsi olevan armollisen Jumalan. Sinä et nyt enää

pakene häntä, vaan voit iloisesti häntä avuksesi huutaa ja häneltä apua odottaa. Tämä on se oikea, sisäinen todistus, josta tunnet Pyhän Hengen vaikuttavan itsessäsi. Lisäksi sinulla on ulkonainenkin todistus: hän antaa sinulle erikoisia lahjoja: hengellistä ymmärrystä, armoa ja menestystä kutsumuksessasi, sinulla on halu ja rakkaus hänen sanaansa, sinä tunnustat sitä maailman edessä henkesi uhalla; edelleen: sinä vihaat syntejä ja vastustat niitä —. Näin eivät ne, joilla ei ole Pyhää Henkeä, voi tehdä. Ja vaikka tämä kaikki pyhissä tapahtuukin suuressa heikkoudessa, kuitenkin Pyhä Henki hallitsee heitä heikkoudessa heissä todistuksensa vahvistaen.

Martti Luther – Manna Jumalan lapsille

N:o 5 2022

Perisynnin todellisuus

Ihminen luotiin kuolemattomaksi, Jumalan kaltaiseksi, joka eli suorassa yhteydessä Luojaansa. *"Kun Jumala loi ihmisen, hän teki hänet Jumalan kaltaiseksi."* (1 Moos 5:1). Ihmiselle uskottiin tehtäväksi hallita ja hoitaa luomakuntaa Jumalan antaman viisauden ja tiedon avulla. *"Valittkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat."* (1 Moos. 1:26).

Jumalan tahdon vastustaminen — Saatanan virittämään ansaan lankeaminen — erotti ihmisen Luojastaan ja tuotti hänelle Jumalan etukäteen ilmoittaman rangaistuksen: eron Jumalasta, kirouksen, hengellisen ja ajallisen kuoleman (1 Moos. 2: 16,17) sekä karkotuksen paratiisista. Syntiin lankeamisen kirous koski koko luomakuntaa: *"kirottu olkoon maa sinun tähtesi."* (1 Moos. 3:19)

Syntiin langennut ihminen menetti yhteyden Luojaansa. Hän ei enää ollut Jumalan kuva vaan ihmisen kuva. Kaikki hänen jälkeläisensä kantavat lankeemuksen seurauksia perimässään. Jo ensimmäinen syntynyt lapsi oli perisynnin alainen. *"Katso, olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä alulle saattanut."* (Ps. 51:7) Taipumus pahaan asuu kaikissa syntymästä lähtien. *"Sen tähden, niin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet."* (Room.5:12). Jokainen ihminen tekee syntiä, joka on osallisuutta Aadamilta perittyyn hengelliseen kuolemaan eli perisyntiin. Tämä perityn synnin todellisuus

on hengellisesti kuolleelle ihmiselle mahdoton asia ymmärtää ja uskoa. Synnissä elävä ihminen ei tunnista syntisyyttään vaikka hänellä onkin jäljellä omassatunnossa Jumalan lakia. *"Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostaan tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itselleen laki ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa yhdessä todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä"* (Room. 2: 14).

Luojamme ei kuitenkaan halunnut meidän jäävän synnin orjiksi. Siksi heti syntiinlankeemuksen jälkeen annettiin lupaus vaimon siemenestä, joka kerran voittaa pahan vallan. Siinä on Raamatun ensimmäinen Messiasennustus ja viittaus ristin sovittukseen. (1 Moos. 3:15). Johannes Kastajan todistus Vanhassa Testamentissa ennustetun Vapahtajan työstä — *"Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!"* (Joh. 1:29) — kertoo synnin kaiken kattavuudesta, minkä Jeesus tuli sovittamaan. *"Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on tullut kaikille ihmisille kadotustuomioksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskaus on tullut kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi,"* (Room. 5:18)

Kun Kristus poisti ristinuhrintsa kautta synnin, Hän voitti kuoleman — kuolema on synnin palkka. *"joka itse kantoi syntimme" ruumiissaan ristinpuulle, jotta me synneistä pois kuolleina eläisimme vanhurskaudelle. Hänen "haavojensa kautta [te] olette parannetut."* (1Piet. 2:24) ja *"Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi edestämme – sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu"* (Gal. 3:13).

Ristinkuolemansa kautta Kristus hankki kaikille iankaikkisen vanhurskauden, elämän ja autuuden, jotka ihminen omistaa uskon kautta. Jumalan kuvan palautuminen alkaa ihmisessä uudestisyntymisessä uskon kautta Kristukseen. *"... ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan.* (Kol. 3:10), *"...ja pukea päällenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen"* (Ef. 4:24). Koska jokainen ihminen syntyy perisyntyn alaisena, Kristuksen kaste- ja lähetyskäsky koskee koko maailmaa — myös lapsia, jotka saavat kasteessa Pyhän Hengen lahjan, uskon lunastukseen ja osallisuuden iankaikkiseen elämään. *"Hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka uskoo ja tulee kastetuksi, se pelastuu, mutta se, joka ei usko, tuomitaan kadotukseen"* (Mark. 16:15,16).

KP

G.A. Ahon lähtösaarna 1957 (nauhalta lyhennettynä)

Pukeudu juhlapukuusi

Armo, laupeus ja rauha Häneltä, joka on verellään meitä synneistämme päästänyt, Herraltamme Jeesukselta Kristukselta.

”Nouse, nouse, (heräjä) pukeudu voimaasi, Siion; pukeudu juhlapukuusi, Jerusalem, sinä pyhä kaupunki” (Jes. 52:1.)

Nämä sanat sisältävät Jumalan kutsun kansalleen. Huomaamme, että tähän kutsuun sisältyy ensin herätyshuuto. Jumala näet alkaa tämän sanan: Heräjä, heräjä! Mistä heräämisestä on kysymys? Ei varmaankaan ole kysymys siitä, että olisi herättävä suruttomuuden unesta. Jumalahan nimenomaan puhuu Siionille siis uskovalle seurakunnalleen. Ja Kristukseen uskovat ovat niitä, jotka ovat heränneet, ja jotka ovat löytäneet turvan ja pelastuksen Vapahtajassa. Ja nyt Jumala sanoo näille, joilla on synnin ja armon tunto: Heräjä, heräjä! Jumala sanoo samalla tavalla nytkin kirkolleen, uskovalle seurakunnalleen.

Missä suhteessa on sitten herättävä? Me kristityt tarvitsemme heräämistä niin, että me näkisimme, mikä on todellisesti meidän kutsumuksemme. Meidät on kutsuttu

autuuteen, taivaaseen. Ja kiitos Jumalan, että niin on! Mutta ei Jumala ole kutsunut meitä vain itsemme tähden. Itse nauttimaan puhtaasta sanasta ja väärentämättömistä sakramenteista. – Ei – Raamatussa annetaan kristityistä kolme merkilistä nimitystä. Jeesus kutsuu heitä: Te olette minun todistajani. Te olette maan suola. Te olette maailman valkeus. Eihän kukaan tarvitse itselleen todistajana olla. Ei myöskään suola ole itselleen suolana, eikä valo itselleen valo. Vaan me olemme tulleet ja meidät on kutsuttu ja asetettu olemaan Kristuksen todistajia täällä maailmassa, jossa elämme. Ja todistuksemme on kaikuva niin kauas kuin mahdollista. Tämä sama profeetta huudahtaa: Nouse korkealle vuorelle. Korota äänesi sinä ilosanoman tuoja. (Jes. 40:9)

Jumala on siis pannut meidät kristityt todistajiksi. Ja mitä puhtaampana meillä on Jumalan todistus, sitä velvoittavampana ja painavampana on meillä tehtävä tämän todistuksen ilmituomisessa. Ja me olemme suolana tässä maailmassa. Me olemme valona sen pimeydessä. Ja kun Jumala on ilman mitään

meidän ansiotamme sanomattomassa laupeudessaan kirkastanut meille pyhän sanansa totuudet ja antanut meille nämä kaikki. Kuten Jeesus sanoo: Te olette minun ystäväni. Palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee, mutta ystävä tietää ja Jeesus on meidät ystävikseen kutsunut. Ilmoittaen Jumalan koko sydämen ihmeelliset salaisuudet.

Mutta miten helposti me kristityt voimme unohtaa nämä velvoituksemme. Me ikään kuin ajattemme: Kiitos rakas Jumala, kun minä olen sen käsittänyt.

Olen kertonut keskiaikaisesta munkista, jonka nimi oli Martti. Hän Jumalan sanan kautta sai käsittää pelastuksen tien. Kun hän sen oli käsittänyt, hän otti pergamenttia. Hän kirjoitti siihen ihanan tunnustuksen uskostaan Jeesukseen ja pelastumisestaan Jeesuksen kautta ilman lain tekoja. Sen sydäntälämmittävän tunnustuksensa hän kiinnitti luostarin seinään. Oli toisessa paikassa toinen munkki, jonka nimi oli Martti. Ja hänkin löysi Jumalan Sanan. Ja hänkin löysi pelastuksen. Piilottiko hän sen? Ei -- hän löi sen kirkon oveen. Hän kirjoitti sen koko maailmalle tiedoksi. Niin Martti Luther teki. Meillä on se vaara, että me tahdomme vain sen piilottaa. Jumala sanoo: heräjä, heräjä. Sinulla on suuri velvollisuus. Sinulla on suuri kutsumus, suuri tehtävä. Sinulla tämän kirkon jäsenenä on sangen kallis ja velvoittava työ kansamme ja kirkkomme keskellä.

Heräjä tarkoittaa edelleen: Katso mitä tarvitaan tässä työssä. Kat-

so, mitä mahdollisuuksia on tässä työssä. Mutta miksi ajattelet: Ei meillä voi olla mahdollisuuksia. Ja siihen tarvitaan niin paljon, että me emme siihen lainkaan pysty. Muistatko, kuinka Jeesuksen luona oli kerran erämaassa tavattoman suuri joukko kansaa. Miehiä yksistään n. 5 000. Jeesus tulee opetuslastensa luokse ja sanoo: Antakaa te heille syödä. Ja nämä miehet ovat aivan kysymysmerkkejä. Mitä Herra tarkoittaa. Opetuslapset nopeasti laskevat. Tarvitaan niin ja niin monen denarin edestä ruokaa, jos edes sellaista paikkaa löytyy, josta voidaan ostaa. Ja jos rahaa löytyy.

He siis sanoivat: Nyt Herra puhuu jotakin ihan mahdolltomia. Mutta Jeesus tarkoitti täyttä totta. Antakaa te heille syödä. Nämä miehet tarvitsivat herätä näkemään, mitkä mahdollisuudet ovat tällaisen näin ylivoimaisen tehtävän suorittamiseen. Mekin tarvitsemme herätä. Me emme ole yhtään paremmat kuin nuo opetuslapset. Me katsoimme, miten paljon tarvittaisiin työvoimaa. Tämä kaikki tuntuu olevan meidän mahdollisuuksiemme ulkopuolella. Ja edessä on Herran sana: Antakaa te heille syödä. Jeesus ei ole missään kohdassa sanonut, jos kirkko on semmoinen tai semmoinen. Sen velvollisuus on rukoilla ja hankkia kokouspaikkoja mahdollisuuksiensa mukaan. Sen velvollisuus on julistaa evankeliumin sanaa niin kauas kuin mahdollista. Että me tajuaisimme nämä velvollisuutemme, Jumala tahtoo uudestaan ja uudestaan sanoa: Heräjä, heräjä.

Jumala sanoo: Pukeudu voimaasi. Meillä on voima. Meillä on Jumalan Sana. Mutta millainen on tämä sana. Eikö Raamattu sano, että Jumalan sana on elävä. Se on voimallinen ja terävä kuin kaksiteräinen miekka. Paavali sanoo: Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima. Jumalan sana on siis elävä ja voimallinen. Kristuksen evankeliumi on Jumalan voima. Kun Herra sanoo, että pukeudu voimaasi, hän tahtoo sanoa: Pukeudu nyt tähän Jumalan sanaan. Mitenkä me pukeudumme Jumalan Sanaan. Eikö siten, että me sitä

ahkerasti luemme. Kokoonnumme säännöllisesti ja ahkerasti sanan kuulemiseen. Vain siten me pukeudumme Jumalan voimaan, että sitä toden totta julistetaan, niin kuin se on, Jumalan sanana. Laki lakina, evankeliumi evankeliumina. Että kaikki Jumalan sanan opit ja opetukset meille ilmituodaan ja kukin kohdallaan ja paikallansa.

Nyt Jumala sanoo meille: Pukeudu voimaasi, Siion. Pukeudu siis tähän Jumalan kirkkaaseen sanaan. Sitä sanaa on siis toden totta opetettava. Sitä sanaa on toden totta kuultava ja viljeltävä ahkerasti. Jos sitä sanaa voi kuulla vain kerran kuukaudessa, niin me otamme sen joka sunnuntai ja viikollakin itse esille, emmekä suinkaan jää vähemmäksi. Meidän on siis sanaa viljeltävä. Jos emme käytä näin säännöllisesti Jumalan sanaa, olemme heikkoja kuin sähkömootori, joka on pois päältä.

Vielä Jumala sanoo sanassaan, että me olemme väkevät, kun me olemme yksimielisiä Hänen sanassaan. Raamattu velvoittaa kaikkialla, että puhuisitte ja ajattelisitte samalla tavalla jne. Apostoleista sanotaan, että he olivat yksimielisesti koolla. Ja silloin heidät puettiin voimalla korkeudesta. Pyhä Henki tuli heidän päälleen. Ja nyt ne muutamat miehet lähtevät saarnaamaan.

Ja yhden sukupolven aikana voitiin todistaa, että tämä evankeliumi oli jo julistettu kaikessa maailmassa. Tällaisella voimalla Jumala heitä puki, kun he pysyivät

yksimielisyydessä ja Jumalan Sanassa. On siis tärkeää, että mekin pukeudumme tähän voimaan ja pysymme yksimielisinä Jumalan puhtaassa opissa järkkymättä sinne tänne.

Pukeudu juhlapukuusi Jerusalemiin. Mikä on tämä juhlapuku. Se on niin merkillinen puku, että Jumalan edessä siinä ei ole mitään tahraa eikä ryppyä. Ihmissilmä ei sitä pukua yhtään näe. Se puku pantiin yllemme pyhässä kasteessa. Kristuksen täydellinen vanhurskaus, pyhä kuuliaisuus meille luettiin. Siinä puvussa me tulimme Jumalalle otollisiksi

Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Pukeutukaa siis te, jotka olette Ju-

malan valittuja, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, sietäkää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niin kuin Herrakin on teille antanut anteeksi, niin tekin antakaa.” (Kol. 3:12.) Apostoli Pietari varoittaa, että Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrylle hän antaa armon. Jumala ei anna kunniaansa toisille eikä anna kiitostaan ihmisille. Meidän tulee saada Jumalalta nöyrä sydän ja saada nämä avut, jotka uskon hedelmänä tulevat.

G. A. AHO

Apostoli Pietari kirjoittaa Vähään Aasiaan

Luotettavan perimätiedon mukaan Paavali ja Pietari saivat surmansa saman vainon aikana Neron toimesta. Yhdessä he olivat tehneet työtä evankeliumin hyväksi, vaikka kumpikin omalla työalallaan keskinäisen sopimuksen mukaan. Paavali julisti etupäässä pakanoille, Pietari juutalaisille. Kuitenkin he liikkuvat osaksi samoilla alueilla. Korinton seurakunta oli Paavalin perustama, mutta Pietarikin tunnettiin siellä (1 Kor. 3:22). Paavali oli tietoinen Pietarin tekemästä työstä (2 Kor. 11:23; 12:11,12). Samoin Pietari oli seurannut Paavalin työtä ja tutkinut sydämen hartaudella hänen kirjeitään. Näin Pietari todistaa: *”Lukekaa meidän Herramme pitkämielisyys pelastukseksi, josta myös meidän rakas veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan on teille kirjoittanut. Niin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän puhuu niissä näistä asioista, vaikka niissä tosin on jonkin verran vaikeatajuista, jota oppimattomat ja vakaantumattomat vääristelevät niin kuin muitakin Kirjoituksia, omaksi kadotukseksen.”* (2 Piet. 3:15,16). Pietari puhuu ”kaikista” Paavalin kirjeistä ja antaa niille Jumalan sana arvovallan.

Pietari kirjoitti kirjeensä osin samoille alueille, joilla Paavali oli tehnyt työtä: *”Valituille muukalaisille,*

jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasian maakunnassa ja Bityniassa.” (1 Piet. 1:1). Osa näistä alueista on Vähän Aasian niemimaan pohjoisosassa, jossa Paavali ei liene käynyt. Mutta toisaalta Paavalin kautta evankeliumi levisi koko Aasianimiseen provinssiin (Apt. 19:10). Suurten apostolien viimeiset viestit kantautuvat samoille paikkakunnille. Vähä-Aasia oli saanut kuulla evankeliumin. Puhjenneen vainon johdosta Pietari vahvistaa kristittyjä kirjeellään Roomasta käsin, josta käytettiin peitenimeä Babylonია: *”Rakkaani, älkää pitkö outona sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikään kuin teille tapahtuisi jotain outoa.”* (1 Piet. 4:129) *”Vaan vaikka kärsittekin vanhurskauden tähden, olette autuaita.”* (1 Piet. 3:14). Paavali oli varmaan jo vangittu ja ehkä jo kuollutkin, kun Pietari kirjoitti kirjeensä. Hän halusi vahvistaa kristittyjä, joita odotti uusi aika. Apostolit eivät enää kauan olisi heidän tukenaan, he tarvitsivat kirjoitetun sanan. *”Tämä on jo toinen kirje, jonka kirjoitan teille, rakkaani, ja näissä molemmissa muistuttamalla herätän teidän puhdasta mieltänne, että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat ovat ennen puhuneet, ja Herran*

ja Vapahtajan käskyä, jonka olette meiltä, apostoleiltanne, saaneet.” (2 Piet. 3:1,2). Paavali puhuu siitä, että Kristuksen seurakunta on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle (Ef. 2:20). Pietari ohjaa kristityt samoin pyhiin profeettoihin ja apostoleihin, siis Raamatun kirjoituksiin. Pietari puhuu apostoleista profeettojen rinnalla käyttäen määrättyä artikkelia. Siten hän uskoo kaikki apostolit saman Vapahtajan ”käskyn” sanansaattajina lukijoiden omaisuudeksi. Nyt Pietarilla on huoli vain siitä, että kristityt pysyisivät Jumalan sanassa, sillä ”se armo, jossa te olette, on toinen armo” (1 Piet. 5:12). Jotkut olivat vääntäneet kieroön Paavalin kirjoituksia. Pietari myöntää, että niissä on ”yhtä ja toista vaikeatajuista”. Mutta hän varoittaa ikään kuin hän sanoisi: ”Älkää te, rakkaat lapset, selittäkö vaikeita kohtia oman päännne mukaan, vaan pysykää yksinkertaisessa kristillisessä

uskossa, pitäkää kiinni selvistä ja helppotajuisista kohdista ja antakaa vakaantuneiden opettajien selittää vaikeita kohtia sopusoinnussa muun Raamatun kanssa.”

Pietarin kirjeet kulkivat Kolossan seurakuntaankin. Voimme vain aavistella, miten suurta rohkaisua kristityt niistä saivat. Kun maanjäristykset ja puute koettelivat, vainot riehuvivat ja risti painoi, sana kelpasi, julisti sitä sitten Paavali tai Pietari. Kristityt muistivat Paavalin opetuksen: ”Kaikki on teidän, teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas.” (1 Kor. 3:22).

Vähässä Aasiassa toimi Pietarin kuoleman jälkeen vielä kolmasakin apostoli. Hän oli Johannes. Efesosta hänen vaikutuksensa säteili ympäristöön. Paljon kärsineet seurakunnat saivat rohkaisua uskon tiellä kokeneelta apostolilta vielä noin kolmen vuosikymmen ajan.

Markku Särelä
Kolossan seurakunta

Pyhän Hengen juhla

Ensimmäisenä helluntaina vuodatettiin Pyhä Henki näkyvin merkein. Arat apostolit saivat rohkeuden julistaa ristiinnaulittua ja ylösnoussutta Jeesusta. Kolme tuhatta sai piston sydämeensä ja sen jälkeen varmuuden syntiensä anteeksisaamisesta Jeesuksen nimessä. Se oli ihmeellistä aikaa. Kääntyneet eivät jääneet omaan koloonsa, vaan he pysyivät apostolien opetuksessa, rukouksessa, viettivät pyhää ehtoollista ja olivat kuin yksi sydän ja yksi sielu. Syntyi ensimmäinen kristillinen seurakunta.

Tätä muistelemme helluntaina. Jumala ei kuitenkaan tahdo, että helluntai olisi meille vain menneisyyden juhla, vaan hän haluaa lahjoittaa meille oikean helluntain mielen yhä nytkin. Tärkeintä ja keskeisintä siinä on Jeesuksen tunteminen. Moni kyllä tietää paljon Jeesuksesta, mutta ei silti tunne häntä siksi, joka hän on. Jotta oppisimme oikealla tavalla tuntemaan hänet, meidän täytyy ensiksikin tuntea itseämme Jumalan lain valossa. Olemme syntisiä, jotka tarvitsemme Jumalan Pojan uhrin edestämme. Vähempi ei riittänyt. Suuret ovat siis syntimme. Kristus kärsi meidän syntiemme tähden ja niin sopii meillekin Pietarin sana: ”Elämän ruhtinaan te tapoitte.” Ketkä? Juuri me. Juutalaiset tosin tekivät yhdessä roomalaisten kanssa sen ulkonaisesti, eikä meitä siitä panne tilille. Mutta Jeesuksen kuoleman todellinen syy oli meidän syntimme. Lyökäämme siis rintoihimme publikaanin tavoin ja sanokaamme: Jumala, ole minulle syntiselle armollinen. Tässä sanassa ilmeneekin se toinen asia, mikä liittyy Jeesuksen tuntemiseen. Hän on hankkinut meille armon ja Jumala on nyt meille armollinen Jeesuksen tähden. Pyhä Henki kirkastaa meille sanansa kautta Jeesuksen syntiemme sovittajaksi. Saamme rauhan sydämeemme.

Jos olemme oppineet tuntemaan Jeesuksen syntiemme sovittajaksi, olemme autuaita. Haluamme jakaa sen myös muiden kanssa. Se tapahtuu kahdella tavalla. Ensiksikin kokoonnumme uskonveljeydessä puhtaana Jumalan sana ympärille kristillisenä seurakuntana. Siten vahvistamme ja tuemme toinen toistamme ja Pyhä Henki ravitsee meitä kaikella Jumalan sanan ruoalla. Toiseksi tunnustamme uskoamme maailmassa ja ohjaamme nöyryllä tavalla ja rakkauden hengessä muitakin autuuden lähteille. Niin Pyhän Hengen tuulet puhaltavat ja sydämet virvoittuvat.

Markku Särelä - Sana on elämän lähde

Miksi taistelemme

Elämme ankaraa taistelun aikaa. Raamatun perusoppeja vastaan hyökätään kaikkialla. Hyökkäyksiä tulee myös näkyvän kirkon sisäpuolelta. Uskolliset Jumalan lapset taistelevat näitä hyökkäyksiä vastaan.

Taistelun aikana on tärkeää pitää mielessä, mikä on taistelussa lopullinen päämäärä. Päämäärä voi näet taisteluhengen kiihtyessä helposti unohtua. Tästä voi olla seurauksena se, että taistelumme muodostuu vain oman kunniamme puolustamiseksi, oman älykkytemme esille tuomiseksi tai vastustajien nöyryyttämiseksi. Tai sen seurauksena voi olla se, että väsymme taistelurintamalla, taistelu alkaa tuntua tarpeettomalta, turhalta, rakkaudettomuudelta, vastakohtana kaikelle mikä oikeaan kristillisyyteen kuuluu.

Miksi taistelemme? Luterilaisissa tunnustuskirjoissamme on useissa eri kohdissa muistutus meille siitä, mikä on tällaisen taistelun oikea päämäärä. Jo esipuheessa asia sanotaan näin: "...hyödyttämään Jumalan ylistyksen ja kunnian enentämistä ja hänen

ainoan autuaaksitekevän sanansa levittämistä." Ja jokainen, joka on lukenut tunnustuskirjoja varmaan muistaa, että siellä aina uudelleen mainitaan taistelun syynä ihmisen kohdalla olevan se, että omatunnot voisivat nauttia oikeata rauhaa. Esipuheessa sanotaan: "...niin että kristilliset koulut ja seurakunnat saisivat nauttia lepoa ja rauhaa ja kurjat harhaantuneet omattunnot lohdutusta ja opastusta." Tämän lohdutuksen saavuttamisesta sanotaan: "Niiden (omientuntojen) on siis uskottava, että niille Kristuksen tähden lahjaksi annetaan synnit anteeksi." (Augsb. Tunn. Puolustus 12:35). Omantunnon rauhaa nauttiva on siis se, joka uskossa turvaa Raamatun pääsanomaan, että hänen syntinsä ovat annettu anteeksi armosta Kristuksen tähden. Hänelle ei ole mitään kadotustuomiota. (Room. 8:1).

Lutherin ja muiden 16. vuosisadan taistelijoiden päämääränä oli siis Jumalan kunnian ja ylistyksen enentäminen täällä maailmassa ja ihmisen kohdalla ihmisen pelastus iankaikkisesta

kadotuksesta eli ihmisen johdattaminen iankaikkiseen autuuteen. Nämä ovat oikeat syyt taisteluun uskonnon merkeissä. Sen tähden meidänkin tulee taistella.

Sanoessamme, että taistelumme päämääränä on ihmisen kohdalla ihmisen iankaikkinen pelastus eli toisin sanoen se, että ihminen tulee vanhurskaaksi uskon kautta Jeesukseen, emme tahdo väheksyä muita Raamatun oppeja. Raamatun oman sanan mukaan jokainen oppi palvelee oppia vanhurskauttamisesta uskon kautta. Jokainen väärä oppi on siis myös vaarana tälle Raamatun keskeiselle opille. "Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan." (Gal. 5:9) Sen tähden taistelu kaikkea Raamatusta poikkeavaa

opetusta vastaan palvelee ihmisen iankaikkista pelastusta.

Miksi taistelemme? Sen tähden, että Jumalan nimi voisi tulla pyhitetyksi täällä maan päällä ja hän yksin saisi kaiken kunnian; sen tähden että voisin aina olla varma siitä, että Jeesus Kristus on lunastanut minut, kadotetun ja tuomitun syntisen, ei kullalla eikä hopealla vaan pyhällä kalliilla verellään ja viattomalla kärsimissellään ja kuolemallaan; ja sen tähden, että tämä ilosanoma voisi kaikua puhtaana täällä maailmassa Jeesuksen tulemisen päivään asti ja monet voisivat nauttia oikeata rauhaa ja periä iankaikkisen autuuden.

*Rupert Efraimson
Herrani elää*

Sielunvihollisen olemassaolo

1 Piet. 5:8: Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri kuin karjuva leijona etsien, kenet nielisi.

Niihin kristillisiin oppeihin, jotka nykyisin kaiketi useimmin ja kiivaimmin kiistetään, kuuluu oppi perkeleen olemassaolosta, siitä, että tämä lakkaamatta kävisi ihmisten kimppuun. On tultu siihen, että monet myöntävät uskovansa kaikeen Raamatussa, mutta he pitävät mahdottomana uskoa perkeleen olemassaoloa, eivät ainakaan sitä, että tämä voisi vielä nytkin vaikuttaa ihmisten joukossa.

Sen kanssa, joka hylkää Jumalan sanan, ei sovi paljon taistella. Oppi saatanaa koskee näkymättömtä henkimailmaa, jonka olemassaolo ei avaudu meille järjellä, vaan Jumalan sanan ilmoituksesta. Se, joka hylkää koko Jumalan ilmoituksen, sille täytyy luonnollisesti myös opin salaperäisestä pimeyden vallasta olla hullutusta. Epäuskon myrkky ja sairaallosien mietiskely ovat nykyisin saaneet yliotteen kristikunnassa ja tartuttaneet lukemattomia, että jopa nekin, jotka eivät halua kokonaan hylätä Jumalan sanaa, kuitenkin epäilevät saatanan olemassaoloa

tai hänen vielä olemassa olevaa vaikutustaan ihmisiin. Mutta niin varmasti kuin Jumala on olemassa, joka on ilmoittanut itsensä pyhässä Raamatussa, yhtä varmaa on myös, että saatana on olemassa. Pyhässä Raamatussa ei ainoastaan paikoin mainita saatanan nimi, jolla voisi käsittää pahoja ajatuksia ja himoja, vaan pyhässä Raamatussa kerrotaan meille yksityiskohtaisesti koko historia hänen alkuperästään, olemuksestaan, ominaisuuksistaan, teoistaan, hänen vaikutuksestaan koko ihmiskuntaan, hänen valtakunnastaan, olinpaikastaan ja hänen nykyisestä ja entisestä kohtalostaan. Oppi saatanaa on kiedottu koko oppiin jumalallisesta ilmoituksesta, niin että koko kristillinen oppirakenne sortuu, jos kielletään tuon pahan hengen olemassaolo.

Raamattu näet sanoo lyhyesti meille tämän: Jumala ei ole vain luonut ihmisiä, vaan myös lue-mattoman suuren joukon korkeampia henkiä eli enkeleitä ja antanut niille suuren kirkkauden, että he hänen valtaistuimensa ympärille kokoontuneina häntä palvelisivat ja toteuttaisivat hänen käskyjään. Mutta eräs näistä korkeimmista ja

kirkkaimmista enkeleistä lankesi Jumalasta ja hänen kanssaan suuri joukko taivaallisia henkiä. Tuo langennut enkeli ei voinut säilyttää valta-asemaansa, vaan kun hän oli jättänyt asuntonsa, hänet syöstiin pimeyden kahleissa helvettiin. (2 Piet. 2:4) Kuitenkin tämä paha Jumalan vihollinen päätti silloin pystyttää toisen valtakunnan menettämänsä sijaan ja häiritä ja tuhota siinä kaikkialla kaikkia Jumalan töitä. Se oli silloin, kun Jumala oli luonut ensimmäiset ihmiset pyhiksi ja ihaniksi kuvansa mukaan ruumiin ja sielun puolesta. Hän yritti langettaa heidät Jumalasta ja syöstä syntiin. Ihminen antoi johtaa itsensä harhaan, sanoi irti kuuliaisuutensa Jumalaan, lankesi syntiin ja Jumalan lapsesta tuli pimeyden valtakunnan alamainen. Syntiset vanhemmat siirtävät nyt syntisiä lapsia. Kukaan, jota ihmiseksi sanotaan, ei ole luonnostaan Jumalan valtakunnassa, vaan Jumalan vihollisen valtakunnassa. Synnin myötä hävisi Jumalan valtakunta maailmasta. Raamattu sanoo, että tämän maailman jumala ja ruhtinas on saatana (syyttäjä), joka pyrkii lakkaamatta levittämään maailmaan yhä enemmän syntiä, harhaa,

sokeutta, pimeyttä, tuskaa ja onnettomuutta. Raamattu sanoo, että hän hallitsee nyt ilmassa (ilmapiiriä) (Ef. 2:2) ja käy ympäri kuin karjuva leijona etsien kenet saisi niellä. (1 Piet. 5:8) Hänellä on tekonsa epäuskon lapsissa, ja hän sokaisee heidän mielensä niin, etteivät he näe evankeliumin kirkasta valoa Kristuksen kirkkaudesta. Meillä ei ole siis taistelu lihaa ja verta vastaan, vaan ruhtinaita ja valtiaita vastaan, jotka hallitsevat tämän maailman pimeydessä, pahoja henkiä vastaan taivaan alla. (Ef. 6:12)

Jumalan sana ei ilmoita meille vain omaa kurjuuttamme, sitä, kuinka me kaikki jouduimme synnin kautta saatanan valtakuntaan, vaan se ilmoittaa myös, että Jeesus Kristus on voittanut saatanan ja lunastanut meidät vapaiksi hänen valtakunnastaan, pelastanut pimeyden vallasta ja perustanut uuden Jumalan armon valtakunnan verellään, jossa on vapaus ja autuus niille, jotka häneen uskovat.

Herra, anna meille raittiuden henki, jotta voimme taistella hyvän uskon taistelun ja kestää kiusauksissa. Amen.

C.F.W. Waltherin - Kotihartaus

Ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy

"Autuaat ne, jotka eivät näe ja uskovat!" (Joh. 20:29)

Nämä sanat ovat totta, ei ainoastaan Tuomaan vaan jokaisen uskovan kohdalla. Sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä. Kuinka usein Jeesus nuhtelikaan niitä, jotka vaativat tunnustekoja ja ihmeitä todisteiksi siitä, mitä hän sanoi. Hän tahtoo, että ihmiset uskovat häntä eivätkä itseään. Hän on erehtymätön, mutta ihmiset ovat niin usein ja niin kovin erehtyväisiä.

Kun toiset opetuslapset olivat nähneet ylösnousseen Jeesuksen, Tuomas sanoi, että hän ei voi uskoa ennen kuin on pannut sormensa naulojen sijoihin ja kätensä keihään reikään hänen kyljesssänsä. Hän ei voinut uskoa sanaa, vaan vaati aisteillaan havaittavan todistuksen.

Nykyään maailman epäilevät Tuomaat vaativat näkyviä, aineellisia todistuksia hengellisissä asioissa. Tämän tähden monet ovat materialisteja. Heidän aistinsa sanovat, että ruoka, vaatteet, koti, elämän mukavuudet ja huvit ovat hyviä ja niiden saamiseksi kannattaa siis nähdä vaivaa.

Mutta mitä korkeammalle me menemme elämän arvoissa, sitä enemmän meidän täytyy uskoa — jopa että rehellisyys on paras menettelytapa. Korkeimmissa asioissa Vapahtajamme tahtoo, että me uskomme häneen kokonaan — että syntiemme anteeksisaaminen on Jumalan suurin lahja; että meidän tulee ensin etsiä Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa; että taivas on parempi kuin tämä maailma; että on parempi rakastaa Jumalaa kuin itseänsä. Näissä kaikissa meidän täytyy nojata yksinomaan hänen sanaansa, uskoa, mitä emme voi aisteillamme todistaa. Kerran sitten tulee päivä, jolloin usko muuttuu näkemiseksi.

Herra Jeesus, Vapahtajamme, auta meitä rakastamaan sinua eikä itseämme. Amen.

Voimattomalle voimaa

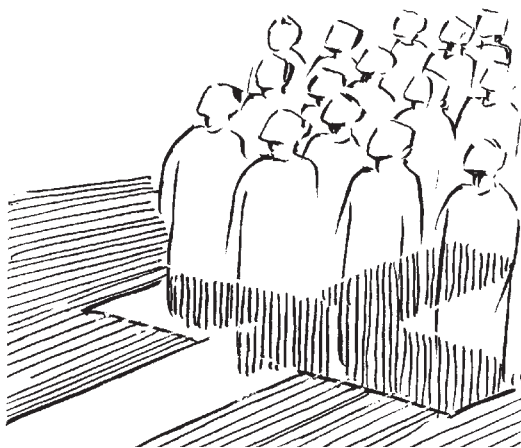
Kristityn nimi

Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa ja omaisuuskansa." (1 Piet. 2:9)

Tässä apostoli antaa kristityille oikean nimityksen. Tämän lauseen hän on ottanut Mooseksen sanoista juutalaisille: *"Sillä sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa. Herra, Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on"* (5 Moos. 7:6). Samoin Herra sanoo: *"Jos nyt todella kuulette ääntäni ja pidätte liittoni, olette omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja, sillä koko maa on minun. Te olette minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa"* (2 Moos. 19:5-6). Tästä näet, mistä Pietari puhuu. Meidän on totuttava Raamatun puhetapaan papeista. Älköön siitä kukaan välittääkö, keitä ihmiset nimitävät papeiksi; anna heidän nimitää kutakin niin kuin he tahtovat. Pysy sinä vain Jumalan puhtaassa sanassa; keitä se nimittää papeiksi, niitä nimitä sinäkin papeiksi.

On aivan ilmeistä, että Pietari tässä puhuu kaikille kristityille sanoessaan: te olette valittu suku, pyhä heimo. Toisaalta hän ei ole puhunut tätä muista kuin niistä, jotka ovat asetetut Kristus-kalliolle ja uskovat. Näitä hän nimittää papeiksi, koska heidät on voideltu Pyhällä Hengellä ja he kantavat päivittäin Jumalalle oikeita rukouksen ja vanhan ihmisen kuolettamisen uhreja. Me kaikki olemme pappeja, mikäli olemme kristittyjä. Soisin näin olen hyvin mielelläni, että tämä sana "pappi" olisi yhtä yleisessä käytössä kuin kristityn nimi. Pappina oleminen ei näet ole mikään ulkonainen virka, vaan sellainen virka, jolla on tekemistä Jumalan kanssa.

Samaa on sanottava siitä, että me kaikki olemme kuninkaita. "Pappi" ja "kuningas" ovat tykkäänään hengellisiä nimityksiä, niin kuin "kristityt", "pyhät" ja "kirkko". Ja niin kuin sinua ei nimitetä kristityksi siksi, että sinulla on paljon rahaa ja tavaraa, vaan sen

tähden, että olet rakennettu tälle kivelle ja uskot Kristukseen, niin ei sinua myöskään nimitetä papiksi siksi, että sinulla on pitkä takki ylläsi, vaan sen tähden, että saat lähestyä Jumalaa. Samoin sinä et myöskään ole kuningas sen tähden, että kannat kultakruunua ja hallitset monia maita ja kansoja, vaan sen tähden, että sinä olet kaiken olevaisen, kuoleman, synnin ja helvetin valtiias. Sinä olet näet yhtä hyvin kuningas, kuin Kristus on kuningas, jos vain häneen uskot. Hän ei ole maallisten kuningasten kaltainen kuningas, hän ei kanna kultaista kruunua, hän ei tule ratsastaen suurella korskalla ja ratsusaatossa, vaan hän on kaikkien kuningasten kuningas, joka hallitsee kaikkea ja jonka alle kaiken täytyy alistua. Niin kuin hän on Herra, niin minäkin olen herra. Mitä näet hänellä on, on minullakin. Ovatko ajalliset kuninkaat kuninkaita myös Juma-

lan edessä, riippuu siitä, uskovatko he totisesti Kristukseen. Jumala ei mukaudu heidän kruununsa mukaan. Maan päällä ja maailman silmissä he tosin ovat kuninkaita, mutta kun kuolema tulee, silloin heidän kuninkuutensa on tiessään, sillä silloin he joutuvat makaamaan niiden jalkojen edessä, jotka ovat uskoneet, elleivät he itse ole uskoneet. Iankaikkisessa kuningaskunnassa ja iankaikkisessa papistossa, jonka Jumala on säättänyt, on jokainen, joka uskoo, totisesti kuningas ja pappi Jumalan edessä. Kun Pietari siis sanoo tässä: ”te olette kuninkaallinen papisto”, se on aivan samaa, kuin jos hän sanoisi: te olette kristittyjä. Jos siis tahdot tietää, mikä arvonimi, valta ja kunnia kristityillä on, niin näet tästä, että he ovat kuninkaita ja pappeja sekä valittua kansaa.

*Martti Luther
Autuuden lähteillä*

Onko oikea usko aina tietoista uskoa?

Ihminen ei itse vaikuta uskoa itsessään, vaan Pyhä Henki on uskon synnyttäjä. Uudestikastajat opettavat, että ihminen voi myötävaikuttaa uskoon tulemiseensa. Raamatun mukaan usko on yksin Jumalan teko. Jeesus sanoo: "Se on Jumalan teko, että uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt." (Joh. 6:29). Ihminen on luonnostaan "kuollut rikoksiinsa ja synteihinsä" (Ef. 2:1). "Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on." (1 Kor. 2:14). "Mikä lihasta on syntynyt, on liha." (Joh. 3:6). Jokainen ihminen, lapsikin, on perisyntien alainen ja sen tähden me olemme "luonnostamme vihan lapsia" (Ef. 2:3).

Uudestikastajat väheksyvät perisyntien mahtia ja kadottavuutta. Mutta jos lapsi on viaton, ei viatonomasta kasvanut aikuinenkaan ole kovin turmeltunut. Niinpä uudestikastajien käsitys synnistä on pinnallinen. Raamatun mukaan "ei ole ketään vanhurskasta... kaikki ovat poikenneet pois" (Room. 3:10-12). Me tarvitsemme anteeksiantamusta koko syntisyydestämme emmekä vain tietoisista synneistä. (Vrt. Hebr. 9:7)

Lapsen täytyy siis uudestisyntyä ja saada oma usko. Sen Pyhä Henki lahjoittaa kasteessa. Kysymyksessä on Jumalan teko, ja siksi

lapsen usko on mahdollinen. "Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista." (Matt. 19:26).

Ihminen vastustaa luonnostaan koko vanhan ihmisensä ja perisyntinsä voimalla Jumalaa. Hän ei halua kääntyä. Aikuinen vastustaa paitsi tiedottomasti, myös kaikin tietoisien järkensä vastaväittein. Sen tähden aikuinen on vaikeammin käännytettävä kuin lapsi, joka ei samalla tavalla vastusta. Eräs uudestikastaja sanoi suuren perheen uskovalle isälle: "Eivät lapset vielä mitään käsitä." Isä vastasi: "Mutta eivät vastustakaan." Hän osui naulankantaan. Sillä sikäli kuin ihminen alkaa tietoisesti käsittää, hän alkaa myös tietoisesti vastustaa.

Uudestikastajat ymmärtävät uskon ihmisen tietoiseksi ratkaisuksi. Raamatun mukaan me emme ole aina tietoisia uskostamme ja voimme silti olla todellisessa uskossa. Saamme illalla siunata itsemme: "Jos sijaltain en nousisi, taivaaseen ota tykösi." Vaikka nukumme, olemme silti uskossa, vaikka emme sitä tiedostakaan (1 Tess. 5:10). Tietoisuus käsillä olevasta uskosta voi hävitä keskittyneessä työssä puhumattakaan tajuttomuuden tilasta tai mielenhäiriöstä. Meillä voi olla myös ahdistuksen aikoja, jolloin emme ole varmoja armon-

tilastamme. Usein orastava usko ilmenee haluna uskoa, vaikka ihminen ei vielä huomaa uskovansa. Vaaratilanteessa saatamme rukoilla apua Jumalalta pelastukseemme onnettomuudelta, mutta emme ehdi ajatella iankaikkisia. Jos muutoin olemme olleet uskossa, olemme silloinkin. Pelastumme vaikka kuolisimme, koska usko on sittenkin käsillä. On hyvä, jos olemme uskostamme tietoisia ja varmoja. Tietoisuus on kuitenkin vain ajoittaista. Pyhä Henki, uskon synnyttäjä, on sen säilyttäjä. Kurja on sellainen sielunhoitaja, joka vaatii aina ihmiseltä tietoista uskoa ja ”sammuttaa suitsevan lampunsydämen”.

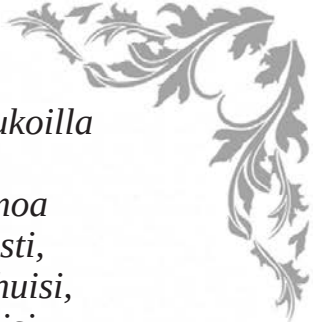
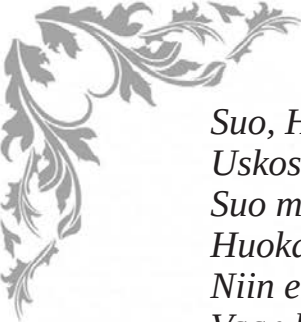
Edellä sanotun nojalla voimme ymmärtää, ettei lapsen uskon tarvitse olla tietoista ollakseen todellista. Mutta! Eivätkö lapset sitten ole tietoisia uskostaan? Kuka voi todistaa, etteivät he olisi. Johannes Kastaja hypähti äitinsä kohdussa

ilosta. Voiko olla iloa ilman tiedostamista? Mikä ihminen on ymmärtämään Jumalan armovaikutusta pienessä lapsessa, eihän hän ymmärrä edes Jumalan luomistekoja, sikiön henkisen elämän liikkeitä! Tunnustakaamme vain Jumalan majesteettisuus ja ylistäkäämme hänen suuria tekojaan! ”Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhettelija!”

Miten Jumala armonvälineillään synnyttää uskon, on pohjimiltaan salattua. Kasteopetuksen yhteydessä Jeesus sanoi Nikodeemukselle: ”Tuuli puhalttaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen joka on Hengestä syntynyt.” (Joh. 3:8). Sen tähden me emme voi muuta kuin uskollisesti käyttää armonvälineitä ja jättää muu Jumalan huomaan.

Markku Särelä

Lapsikaste on raamatullinen

Suo, Herra, voimaa rukoilla
Uskossa luottavasti,
Suo mulle taivaan armoa
Huokaamaan hartahasti,
Niin ettei suu vain puhuisi,
Vaan koko sielu huutaisi
Sydämen pohjast' aivan.

Suo minun oikein rukoilla
Sun tahtos mukaisesti,
Mun anna sitä anoa,
Mi kestää iäisesti,
ja suo se uskon uskallus,
Ett' Poikas tähden rukous
Myös kuulluksikin tulee.

En kyllä saa, en tahdokaan
Armolles määrää panna.
Sä säädä aika itse vaan,
Se, minkä tahdot, anna.
Mä pyydän, että annat sen,
Mi hyödyn tuopi iäisen
ja kunniaks on sulle.

Julius Krohn
(1835 - 1888)
VK 390: 2-4

Miksi hän on meidät lunastanut?

Sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra. Room. 14:9.

Mitä varten Kristus on meidät lunastanut? Sitä varten, että me olisimme hänen omiansa, hänen valtakunnassansa hänen alamaisinaan eläisimme ja häntä iankaikkisessa vanhurskaudessa, viattomuudessa ja autuudessa palvelisimme. Niin, Kristus on lunastanut meidät sitä varten, että me olisimme autuaita. Sillä se on autuutta, että me olemme hänen omiaan ja elämme hänen valtakunnassansa hänen alamaisinaan ja palvelemme häntä iankaikkisessa vanhurskaudessa, viattomuudessa ja — siinähan se onkin: autuudessa. Hänen suuri rakkautensa meitä, kadotettuja kohtaan pakotti hänet niin kalliisti lunastamaan ja vapauttamaan meidät kaikista synneistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta, että me jälleen olisimme hänen omiansa, hänen valtakunnassansa hänen alamaisinaan eläisimme ja häntä iankaikkisessa vanhurskaudessa, viattomuudessa ja autuudessa palvelisimme. Ajatteletko ehkä niitä monia kuolleita, jotka ovat toivoneet Kristukseen ja ovat maanneet maan mullassa vuosia ja vuosisatoja, jopa vuosituhansia ja kysytkö ehkä, miten Kristus on saavuttanut laupiaan tarkoituksensa heihin nähden? Oi, ystäväni. Kuolema ei haittaa heitä ollenkaan. Kristus kantaa helmassaan kaikki ne kuolleet, jotka ovat nukkuneet uskossa häneen ja hän varjelee myös heidän tomunsa. Ne kaikki ovat hänen omiaan. Pian ne kaikki nousevat kuolleista ja saavat elää hänen kunniansa valtakunnassa hänen alamaisinaan ja palvella häntä iankaikkisessa vanhurskaudessa, viattomuudessa ja autuudessa, niin kuin hän on kuolleista noussut, elää ja hallitsee iankaikkisesti. Tämä on totinen tosi. Sillä sitä varten Kristus on sekä kuollut että ylösnoussut ja jälleen eläväksi tullut, että hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra. — Oi, kristitty! Ylennä sydämesi ylösnouseen Vapahtajan puoleen, joka on kuolemallaan kalliisti sinut lunastanut ja sano hänelle: Herra Jeesus, minä olen sinun, ja sinä olet minun Herrani. Vie minut iankaikkiseen elämään! Aamen.

Rukoilkaamme. Rakas Herra Jeesus. Minä olen sinun omasi, ja sinä olet minun Herrani. Sinä olet ostanut minut jumalverelläsi kaikista synneistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta. Minä tahdon olla sinun omasi enkä kenenkään muun. Minä tahdon olla sinun valtakunnassasi enkä missään muualla. Minä tahdon palvella sinua enkä ketään muuta. Minä olen sinun omasi elämässä ja kuolemassa. Minä olen sinun omasi iankaikkisessa elämässä. Aamen.

C. M.-Zorn - Täksi päiväksi

Esivalta

"Jokainen sielu olkoon alamainen niille valloille, joiden vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muuten kuin Jumalalta. Vallat, jotka ovat, ovat Jumalan asettamia." (Room. 13:1:)

Jumalan sanan mukaan esivalta ei tule esivalta siitä syystä, että se on hurskas ja oikeamielinen sekä toimii kohtuullisesti ja hyvántah-
toisesti, vaan siitä syystä, että sillä Jumalan hallinnasta tai suomasta on valta. Valta, joka on esivallalla, on valtakirja siitä, että se on Jumalan asettama. Pyhä apostoli Paavali ei sano, kun verenhimoinen Nero oli hänen keisarinsa: Olkaa alamaisia esivallalle, jolla on oikeus teihin, vaan "joilla on valta teihin" ja lisää: "Sillä ei ole esivaltaa muuten kuin Jumalalta. Vallat, jotka ovat, ovat Jumalan asettamia", olkoot oikeamielisiä tai väriä. Niin kuin hyvä esivalta on Jumalan siunausta, samoin huono esivalta on Jumalan rangaistusta. Niinpä Jumala sanoo profeetta Hoosean kirjassa: "Kuninkaan annoin sinulle vihassani." (Hoos. 13:11) Jumala sanoo profeetta Jesajan kautta: "Annan nuorukaiset heille johtajiksi, ja poikaset hallitsevat heitä." (Jes. 3:4) Jobin kirjassa sanotaan vielä: "Sekä kansaa että jokaista ihmistä hän valvoo, ettei pääse hallitsemaan jumalaton kansalle ansaksi." (Job 34:29–30)

Kuten meidän täytyy kärsiä, kun Jumala lähettää ruton, tulvan, rae-
sateen, katovuoden, kalliit ajat ja
nälänhädän, samoin meidän täytyy
kärsiä, kun Jumala panee maan
kannettavaksi tyrannisen esivallan
ruoskan. Siinäkin meidän tulee
kunnioittaa Jumalan kättä ja pyhää
järjestystä.

On kuitenkin totta. Jumala ei ole
synnin syy. Niinpä Jumala ei ole
hyväksynyt tyrannien vääryyksiä
eikä vaatinut ihmisiä hyväksy-
mään heidän vääryyttään. Mutta
kun Jumala hylkää vääryyttä har-
joittavan esivallan henkilön, hän
vahvistaa hänessä järjestyksensä,
hänen virkansa. Niinpä kun kerran

Israel väsyi tasavaltaiseen valti järjestykseen, pani pois tuomarinsa ja halusi kuninkaan, Jumala tosin sanoi tuomari Samuelille: ”Sinua he eivät ole pitäneet halpana, vaan minut he ovat pitäneet halpana olemaan heidän kuninkaanaan.” (1 Sam. 8:7) Mutta kun kuitenkin tämän vallankumouksen seurauksena oli valittava Saul Israelin kansan kuninkaaksi, Jumala itse vahvisti hänelle kuninkaan valtaoikeudet. Kun myöhemmin Saulista tuli verenhimoinen tyranni, Jumala tosin hylkäsi hänet henkilönä, mutta verisesti vainottu Daavidkaan ei voinut nostaa kättään kostoksi häntä, Herran voideltua, vastaan. Kun sitten kapinoitsija Rehabeam Salomon kuoleman jälkeen tuli kymmenen heimon valtaistuimelle, Jumala tosin julisti hänelle tuomionsa. Mutta kun hän oli tullut kuninkaalliseen valtaan, Jumala itse kielsi Juudan heimoa syöksemästä häntä vallasta. Kristus itse sanoi väärrälle tuomarilleen, joka istui tuomarinistuimella: ”Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä.” (Joh. 19:11) Tämä osoittaa meille: Jos Jumala sallii jonkun tulla maalliseen valtaan, Jumala haluaa myös, että hänen valtansa alla olevat alistuvat sille. Jumala rankaisee tyrannien synnin ajassa ja iankaikkisuudessa. Mutta hän haluaa, että heidän valtaansa ja virkaansa kunnioitetaan. Maan kansojen vallankumoukset

Jumala hylkää kapinana taivasta vastaan. Mutta jos vallankumous on luonut uuden vallan, hän sinetöi sen ja vaatii sille kuuliaisuutta.

Mutta miten toisin voisi olla-kaan? Ajattele: Mihin johtaisi, jos Jumala olisi sallinut asettumisen jokaista esivaltaa vastaan, jota alamaiset pitävät vääjänä? Ikui-
nen taistelu, jatkuva verenvuodatus, keskeytymätön sisällissota repisivät ja raastaisivat kansoja. Kukaan ei voisi olla varma henges-
tään, omaisuudestaan eikä hyvästä maineestaan. Pian olisi loppunut julkinen rauha ja järjestys, julkinen jumalanpalvelus ja julkinen opetus, kaupankäynti, taiteen ja tieteen harjoitus. Lyhyesti sanoen kaikki, mikä tuo kansalle hyvinvointia, olisi kohta lopussa. Tosin tämä estyy myös välistä tyrannisen esivallan toimesta, mutta kuitenkin harvemmin, sillä tyrannisimman-
kin esivallan täytyy katsoa oman hyötynsä tähden, että sen kansalaiset ja alamaiset kukoistavat. Mit-
ten Jumala olisi paremmin voinut huolehtia kansojen parhaasta kuin käskemällä olemaan kuuliaisia sille esivallalle, jonka alla olemme?

Herra, salli hallitsijoiden olla huolellisia virassaan. Suojaa ja siunaa aina esivaltaamme. Anna rauhaarakastava hallitus, torju kulkutaudit, kalliit ajat ja onnettomuudet. Aamen.

C.F.W. Walther
Kotihartaus

Iankaikkinen apu

Meidän tulee oppia niin tuntemaan Kristuksen kärsimystä, että tiedämme sen tapahtuneen meidän hyväksemme. Älkäämme pitkö hänen kärsimystensä muuna kuin iankaikkisena apunamme. Selittäkäämme hänen ahdistuksensa ja ristiinnaulitsemisensä niin, että sanomme: ne ovat minun apuni, minun väkevyuteni, elämäni ja iloni. Kaikki nämä ovat tapahtuneet hyödyksemme, että me uskoisimme niiden tapahtuneen meidän hyväksemme ja että häntä sydämestämme kiittäisimme. Se joka näin tekee ja näin Kristuksen kärsimyksen omistaa, on kristitty.

Hän on osoittanut meille hyvyytensä, ettemme häntä ikinä unohtaisi, vaan aina kiittäisimme häntä siitä ja siitä ammentaisimme lohdutusta, sanoen: hänen vaivansa ovat minun lohdutukseni, hänen haavansa minun terveyteni, hänen rangaistuksensa minun lunastukseni, hänen kuolemansa minun elämäni. Ei kukaan taida kylliksi puhua siitä ja kyllin ihmetellä sitä, että itse Jumalan Poika astui alas taivaasta ja meidän sijastamme kärsi kuoleman. Suuri armo on meitä etsinyt, ylen kalliisti olemme ostetut. Jos meille siis tapahtuu jotakin pahaa, jos joudumme viettelykseen tai muuhun ahdistukseen, saamme siitä syyttää omaa kiittämättömyyttämme.

Mutta pysykäämme kiinteästi uskollisessa Vapahtajassamme ja hurskaassa päämiehessämme Jeesuksessa Kristuksessa, joka ristiinnaulittuna on meidän syntiemme tähden kärsinyt ja kuollut, jotta kirjoitukset kävisivät toteen. Siihen auttakoon meitä laupias Jumala! Amen.

Martti Luther – ote/Hengellinen virvoittaja

Tee oikeutta

"Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on, ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä on oikein, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi kanssa?" (Miika 6:8)

Tässä on paras opettaja, joka ei ainoastaan näytä mikä on jumalantonta ja vääriä, vaan osoittaa mikä on hurskasta ja oikein. Sillä profeettain tehtävä on ei ainoastaan moittia ulkonaisia pahoja tapoja, vaan erityisesti ulkokultaisuutta, että ylpeät ulkokullatut nöyrytyisivät ja hämmästyisivät, nuo ulkokullatut, jotka ulkokultaisuudellaan suuresti loukkaavat Jumalaa, kun arvelevat yksinään olevansa Jumalalle mieluisia. Mutta Jumala etsii tosi hurskaita ja tosi pyhiä, ei ulkokullattuja, joita hän suuresti vihaa, Samoin näemme selvästi tässä. Profeetta kutsuu kansaa totiseen, puhtaaseen ja oikeaan hurskauteen, jonka hän on sulkenut näihin kolmeen: oikeuden tekemiseen, hurskauden rakastamiseen ja nöyrästi Jumalan edessä vaeltamiseen. Koska profeetta tähän saakka on moittinut jumalattomia heidän ulkonaisista tavoistaan, niin hän sen vuoksi käy tässä esittämään

todellista jumalanpalvelusta eli todellisesti hyviä tapoja, joita Jumala vaatii hurskailta.

"Että teet oikeutta". Tätä lausepartta olen muutamia kertoja edellä toisissa profeetoista selittänyt. Se merkitsee: ettei ketään loukkaa, että jokaiselle antaa omansa, ettei ole kenellekään vastukseksi; sitten, että auttaa toista ja edistää hänen parastaan, että estää vahingot ja väkivallan, niin etteivät rikkaat saarra eivätkä sorra köyhiä, ja että syylliset rangaistaan ja syyttömät suojellaan. Tämä on samaa, mitä Jeremia sanoo 7:ssa luvussa: "Tehkää oikeutta yhden ja toisen välillä". Se on, että hillitsette pahoja ja suojelette hyviä. Sen tähden kuuluu tämä koko kansalle, jonka hän tahtoo olevan sen mielisen, että se pitäisi huolta yleisestä levollisuudesta ja rauhasta, niin että jokainen saisi rauhassa nauttia valtioelämän terveellisestä kulusta. Mutta hän sanoo selvästi: tehdä oikeutta, koska hän tahtoo, että se tulee näkyviin ei sanoissa, vaan itse teoissa. Tähän yhteen lauseeseen hän on sulkenut tärkeimmän osan kristillisestä seurustelusta eli kristillisistä tavoista; sillä kielletty on väkivalta

lähimmäistä kohtaan, sitten himot, etten himoitsisi lähimmäisen omaisuutta, etten soisi hänelle paha, että suojelisin häntä ja torjuisin vaarat. Joka tämän tekee vetää heti päälleen useain vihat, sillä hän pitää tyranneja ja niitä, jotka köyhiä polkevat, pahoina. Sen tähden se, joka heitä vastustaa, ei voi sitä tehdä ilman hengen ja omaisuuden vaaraa. Näin seuraa heti vaino, koska saatana ei voi tehdä sellaisia töitä, jotka todella ovat hyviä; mutta ulkokultaisia tekoja hän hyvin voi tehdä, vieläpä edistää ja käskee niihin, jotta sen kautta johtaisi ihmiset totisesta hurskaudesta ja uskosta Jumalaan omiin töihin ja omaan vanhurskauteen. Liha kuuntelee tätä helposti ja puhuu siitä, mutta ei tee eikä voikaan tehdä, ellei henki ole uudistettu.

”Rakasta hurskautta.” Se on, että mielellämme olemme hyvän tahtoisia toisiamme kohtaan, sillä hebrealainen sana varsinaisesti merkitsee sellaista vanhurskautta eli laupeutta, jota osoitetaan, kuten Kristus Matteuksen 9:ssä luvussa sanoo: ”Menkää ja oppikaa, laupeutta minä tahdon enkä uhria”. Siksi ei Jumala vaadi meiltä mitään hyviä töitä itselleen, vaan kaikki tahtoo hän kohdistettavan lähimmäisen hyödyksi ja parhaaksi; Jumalalle on kylliksi noiden töiden kunnia. Usko on vanhurskauttamisen alku, kuten koko Raamatun sisältö on. Uskosta vanhurskautettuina emme voi emmekä saakaan mitään muuta Jumalalle tarjota kuin kiitosuhria. Se on, että saarnallamme todistamme saadusta armosta, että korotamme Jumalan ja saarnaamme hänen

*Kunigas Saul
ja profeetta Sa-
muel (1 Sam. 9)*

kunniaansa, ja juuri evankeliumin kautta. Sitten osoitamme laupeutta lähimmäiselle so. olkoon meille mieluista auttaa lähimmäistä ja käyttää siihen jokaista tilaisuutta; samoin myös kehottakaamme muita rakkauden töihin, niin että koko elämämme näin kääntyy lähimmäisen hyväksi, koska emme ole muuta velkaa kenellekään, paitsi että rakastamme toinen toistamme. (Room. 13.)

”Vaellat nöyrästi Jumalasi edessä.” Profeetta puhuu yleensä hyvisistä tavoista, joita meidän on osoitettava lähimmäistä kohtaan. Muut työt hän tuomitsee – vaikkapa ne olisivatkin ulkonaisesti pyhiä – joilla jumalattomat ulkokullatut

luulevat miellyttävänsä Jumalaa kohdellen köyhiä huonosti, ja polkien sekä nylkien heitä ryöstämisillä, kiskomisilla ja jumalattomalla koronkiskomisella. Tuo kolmas, jonka hän tähän liittää, on varmasti erittäin tärkeä kehoitus, koska vaara on lähellä, että kun olemme uskosta tulleet vanhurskaiksi, penseiksi ja paisumme ja meitä miellyttävät Hengen lahjat, joitten kautta olemme muita etevämpiä, niin että alamme pitää itsestämme. Toisin sanoen, kun olet tehnyt noita, joista olen puhunut, niin katso ettei ole suruton, ja ettei sinulla ole häijyä silmää, että pidä itsestäsi etkä anna itsellesi sitä kiitosta ja kunniaa, joka tulee yksin Jumalalle. Hengel-

lisimmätkään eivät voi välttää tätä pahaa itsekkyyttä ja itserakkautta. Heti kun huomaavat olevansa parempia ja oppineempia kuin toiset sekä saaneensa enempi Hengen lahjoja, alkavat pitää itsestään ja halveksia muita huonompina. Sillä arvo ja hyvät työt luontonsakin vuoksi ilahduttavat ihmistä. Kauhean esimerkin kertoo Raamattu tästä suhteesta Saulista, jota julisti hyvien töittensä kautta; häntä parempaa miestä ei ollut Israelissa, kuten Raamattu todistaa, 1 Sam. 9. Hän oli täynnä Herran henkeä, mutta hänelä puuttui se mitä Miika tässä vaatii; Sen vuoksi hän lankesi onnettomasti ja Jumala hylkäsi hänet kauhealla tavalla. Ihan oikea on tuo pyhien lause, jonka kautta he kuvaavat tätä pahaa itsekkyyttä: Minne hyvänsä heitatkään ohdakkeen pään, aina on se pystyssä. Näin tämä paha halu aina hiipii pyhienkin sydämiin, eivätkä he voi päästä siitä. Sen vuoksi Jumala usein sallii pyhiensä onnettomasti langeta, kuten Pietarin ja pyhän Daavidin, niin että he näin vaikean lankeemuksen pelottamina ja nöyryyttäminä aina pelkäisivät paisumistaan ja tuntisivat heikkouksensa. Näin Daavidkin huudahtaa: Ps. 51: ”Minun syntini on aina edessäni”. Tätä sallii Jumala, jotta pyhät nähdessään ja tuntiessaan syntinsä nöyrtyisivät, ja lakkaisivat ylpeilemästä hyvillä töillä ja niillä

Hengen lahjoilla, joita he Jumalalta ovat saaneet. ”Nöyrästi Jumalan edessä vaeltamista” on: ajatella itsestään nöyrästi ja vähän, vaeltavaa vakaana, pysyä aina syrjässä. Olla pyytämättä ja vaatimatta mitään kunniaa ja kiitosta hyvistä töistä. Sitä ei voi tuo paha itsekkyyks ja tuo pahanilkinen mieli, sillä aina se tahtoo saattaa kaikkien nähtäväksi, mitä se tekee, että saisi kunnian ja kiitoksen itselleen ja kuulisi hyvää ihmisten edessä. Tätä tarkoittaa Kristus sillä mitä hän opettaa Matteuksen kuudennessa luvussa: ”Kun almuja annat, älköön vasen käsi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, että almuksi olisi salassa. Ja kun rukoulette, älkää olko niin kuin ulkokullatut.” Näin tulee meidän antaa nöyrällä ja yksinkertaisella omallatunnolla: ja mitä teemme, älkäämme salliko kenenkään sitä tietää. Siksi ovat vaarallisessa asemassa ne, joilla muihin verrattuna on runsaasti Jumalan lahjoja ja joitten tulee olla muitten johtajina sanan palveluksessa. Sillä pyhimmätkin ovat tätä pahaa aina valittaneet, eivätkä ole voineet siitä päästä, vaikka ovat koettaneet sitä parantaa. Tähän kuuluu se, mitä on kirjoitettu Viisauden kirjan kolmannessa luvussa: ”Mitä suurempi olet, nöyryytä itsesi kaikkien keskuudessa.”

*Martti Luther
Autuuden lähteellä*

*Leirillä oli
enimmillään
parikymmentä
lasta ja kolme
rippikoululaista
ja lisäksi
saman verran
aikuisia*

Kesän 2022 leiritoimintaa

Lastenleiri ke 29.6 - su 3.7.2022

Leirin teema: Olemme Jumalan perhettä

Siitamassa vietettiin helteistä lastenleiriä kesä- ja heinäkuun vaihteessa. Kun lämpömittari näytti 30 celsiusastetta ja ilma oli painostavan hikinen, moni kaipasi horisontissa jyrisevää ukkosta ja sadetta. Ukkoset kuitenkin kiersivät leiripaikan. Siinä oli Luojan huolenpito asialla, sillä myöhemmin luimme lehdestä ukkospuuskan syöksyvirtausten tehneen isoja tuhoja muualla.

Leirillä lapset saivat kuulla alkuseurakunnan vaiheista siitä alkaen, kun seurakunta helluntaina syntyi Pyhän Hengen vaikutuksesta. Kuulimme Pietarin ja Paavalin vaiheita ja opetuksia ja tutustuimme lähetystyöhön, seurakunnan esirukouksiin ja siihen vainoon, jota kristityt usein vieläkin saavat maailmassa kokea.

Saimme ilon tutustua uuteen pastoriimme, jonka opetuksia Sannasta ja sakramenteista kuuntelimme sekä kirkkosalissa että ulkona

varjossa istuen. Laulutunneilla laulettiin lasten virsiä ja Siionin kanteleen lauluja ja lapset saivat tutustua myös muihin aikuisille jo tuttuihin lauluihin ja virsiin. Jokaiselle lapselle laulettiin oma Siionin kanteleen laulu, joka alkoi samalla kirjaimella kuin lapsen nimi.

Vapaa-ajalla käytiin ahkerasti uimassa, kisailtiin ja pelattiin palloa ja shakkia, syötiin usein ja hyvin, järjestettiin leiriolympialaiset ja laulettiin yhdessä sytyttämättä jääneen nuotion äärellä. Lapset ja aikuisetkin askartelivat lampaista Hyvän Paimenen laumaan ja muita Raamattu-aiheisia askarteluja.

Oli ihanaa nähdä leiriläisten yhteishenki, jossa nuoret ja elämää nähneet, leirillä ensimmäistä kertaa ja kuudettakymmenettä kertaa olleet pitivät toisiaan veljinään ja sisarinaan uskossa Kristukseen. Lapset osasivat kertoa syyn sille, miksi leirejä järjestetään: jotta he oppisivat Jumalan Sanaa. PA

Leirin päätösjumalanpalveluksen yhteydessä oli rippikoululaisten konfirmaatio. Rippikoulun opettajina toimivat pastorit Markku Särelä ja Marko Kailasmaa. (Kuvassa) Konfirmoitavat: Oskari Lappalainen, Toivo Särelä ja Matti Pirkola.

Tunnustuksellisen luterilaisen kirkon rippikoulu Siitamassa 2022

Tänä vuonna rippikoulua pidettiin kahdessa osassa lastenleirin ja aikuistenleirin yhteydessä.

Lastenleirin aikaan oli kova helle, mutta aikuistenleirillä saimme iloita virkistävästä, päivittäisistä sadekuuroista.

Sateen tavoin evankeliumi virvoittaa uskomme. Raamattu sanoo, että vesi nyt teidätkin pelastaa kasteena: Uskon, että sinut ja minut on jo kasteessa otettu Jumalan lapseksi, kasteen armoliittoon.

Jumala pitää meistä huolen. Uskon, että Kristus on kuollut juuri sinun ja minun puolesta. Hänen ansaitsemaansa armoon turvaten kuljemme elämäämme ja pääsemme lopulta riemuitsevaan seurakuntaan taivasiin.

Samaa uskoa tunnustavat konfirmoidut rippikoululaisemme Matti, Oskari ja Toivo.

Seurakunta täällä maan päällä iloitsee heistä, ja seurakuntalaiset varmasti rukoilevat heidän puolestaan, että he aina pitäisivät

Jeesuksen ensimmäisellä sijalla elämässään.

Kun tulee kompurointeja, on hyvä muistaa, että kasteen armoliittoon voi aina palata. Jumala ei meitä hylkää, kunhan me emme hylkää Jumalaa. *"Hän ei ole kaukana yhdestäkään meistä; sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme."* (Apt.17:27, 28). *"Heittäkää kaikki murheenne Hänen päällensä, sillä Hän pitää teistä huolen".* (1. Piet. 5:7). *"Ei ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman."* (Apt. 4:12)

Karitsan lippu johtaa joukkoamme, sen suojaan jouduimme jo varahin. Ja käydä askeleissa Karitsamme, me lupasimme luona alttarin. Oi Jeesus Kristus meitä vahvista ja tue horjuvaista askelta.
SK 443:2

Yks mummi leiriltä

Aikuisten raamattuleiri Siitamassa 13. - 17.7. 2022

Matkalla: Sade rummuttaa taisaisesti auton kattoon. Pisaravanat valuvat tuulilasissa. Ajan pienessä jonossa Pälkäneentietä pitkin. *Ajattelen:* Arkena näin paljon matkaa-via. Mihinkähän he ovat menossa?

Itse olen menossa kohti tosi tuttua paikkaa. Mietin: Olen jo nuorena kulkenut täällä säännöllisesti, aikuisena ruuhkavuosia elävänä neljän lapseni ja mahtavan tavara-vuoren ääriään myöten täyttämän pikkuruisen Minin kyydissä.

Nyt olen jo mummi. Kyllä aika kuluu nopeasti. Juurihan olin nuori.

Perillä: Kohta saavun perille. Perille täällä ajassa ja pian ikuisuudessa.

Jo näkyy punaista seinää sade-sumun keskellä. Ihanaa olla perillä! Minkähänlaista on taivaassa perillä?

Taivaassa on Kristus aurinkona eikä yötä eikä vuorokausivaihtelua ole. (Ilm. 22:5) Siellä ei vanheta

eikä mitata aikaa, sillä aikaa ei ole (Ilm. 10:6)

Määränpääni Siitaman leirikeskus ja alkava aikuistenleiri on kuin keidas erämaassa:

Saamme kuulla Raamatunmu-kaista opetusta siitä, että Kristus on kuollut meidän puolestamme, eikä meiltä vaadita laintäyttämystä pelastuaksemme. Iloisina armolap-sina haluamme vapaaehtoisesti, ei pakosta, noudattaa Jumalan tahtoa.

Marko-pastorimme opastuk-sella tutustumme pastori Markku Särelän opetusvihkoseen aiheesta ”Kuuden päivän luomistyö ja seitsemäs päivä.”

Maistiaisja leiriltä:

Opin leirillä: 1.) lunastuksellamme ja uskoon saattamisellamme on jo iankaikkisuudessa lasketut lujat ja varmat ihmisestä riippumattomat perustukset.

2) Samoin kuin Jeesus on tosi viinipuu ja rypäleitä tuottava vii-

*Yhdessäoloa, oppitunteja, keskusteluja ja vapaata toimintaa — uimista ja saunomis-
ta. Viereisessä kuvassa ollaan lastenleirin päätösjumalanpalveluksessa ja yläkuvassa vietetään yhdessäoloa raamattuleirillä laulun ja makkaranuotion ympärillä.*

nipuu on vertaus Jeesuksesta, niin iankaikkiset taivaalliset asiat ovat todellisuutta, josta ajalliset asiat ovat vertauskuvia.

3) Raamattu välittää meille Jumalakeskeisen maailmankuvan. Raamattu puhuu ihmisille, joiden Jumalasuhteesta on kysymys. Raamattu on kirjoitettu kaikille ihmisille. Siksi se ei ole vaikeaselkoista luettavaa.

4) Maailman ensimmäinen päivä setsemänneistä päivästä eli sapatista taaksepäin laskien oli sunnuntai, kuten myös Kristuksen ylösnousemuksen päivä, joka on uuden hengellisen maailman alku ja perustus.

5) Ensimmäisenä päivänä luotu valo on vertauskuva Jumalan kirkkaudesta

6) Kunkin päivän tapahtumien jälkeen Raamattu sanoo: Illasta ja aamusta oli tullut yksi päivä, illasta ja aamusta oli tullut toinen jne. päivä.

7) Kaikki on paitsi Jumalan silmissä ”sangen hyvää” (1 Moos. 1:31) myös ihmiselle hyvää. Jumala on hyvä ja rakastava luomaansa ihmistä kohtaan.

8) Luomisjärjestyksessä edellinen vaihe mahdollistaa seuraavan. Vaikka luomisessa on tietty järjestyks, se ei tapahdu evolutionistisesti lajista toiseen, vaan luomissana synnyttää juuri sen, minkä ajatuksen luomissana luotavasta kohteesta sisälsi. Kehityshyppäykset ovat jo ajatuksinakin luomiskertomuksen vastaisia. Jumala loi valmista.

9) Jumala ainoana silminnäkijänä on antanut ihmiskunnalle tiedoksi luomiskertomuksen. Se ei ole ihmiskeksintö. Jumala ilmoitti sen jo Aadamille.

Kannattaa hankkia tuo vihkonen ja lukea se kokonaan.

Uusia leirejä odotellen

Päivi

Minä uskon Pyhään Henkeen

(Ote kristinoopista/STLK)

210. Kuka on Pyhä Henki?

Pyhä Henki on jumaluuden kolmas persoona, tosi Jumala yhdessä Isän ja Pojan kanssa.

Matt. 28:19: Kastamalla heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Huomio: Jeesus ei sano nimiin, vaan nimeen, sillä on vain yksi Jumalan nimi, joka on Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimi.

211. Mistä tiedät, että Pyhä Henki on tosi Jumala?

Pyhä Henki on tosi Jumala, sillä Raamattu omistaa hänelle

1. Jumalan nimen.

Apt. 5:3-4: Ananias... miksi koetit pettää Pyhää Henkeä... et ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle.

1 Kor. 3:16: Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?

2. Jumalan ominaisuudet.

Kaikkiällä oleva: Ps. 139:7-8: Minne minä voisin mennä, missä ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä? Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä. Jos minä helvettiin vuoteeni tekisin, niin katso, sinä olet siellä.

Kaikkietävä: 1 Kor. 2:10: Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.

Kaikkivaltias: 1 Kor. 12: 11: Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niin kuin tahtoo.

Pyhä: Jes. 6:3: Pyhä, Pyhä, Pyhä on Herra Sebaot. Hänen nimensäkin on Pyhä Henki.

3. Jumalan teot.

Lähtee Isästä ja Pojasta: Joh.

15:26: Jeesus sanoi: Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta.

Joh. 16:7: Jeesus sanoi: Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköne. Mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän.

Gal. 4:6: Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt teidän sydämiinne Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba, Isä."

Room. 8:9: Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa.

2 Tess. 2:8: Silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa Hengellä.

Jes. 11: 1,2,4: Mutta Iisain kanosta puhkeaa Virpi ja Vesa versoo hänen juuristansa. Ja hänen päälänsä lepää Herran Henki ... ja hän surmaa jumalattomat huultensa Hengellä.

Luominen: Ps. 33:6: Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa Hengellä.

Uudestisyntyttäminen ja uudistus: Tiit. 3:5: Hän pelasti meidät uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta.

Joh. 3:5: Jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.

Jumalan sanan antaminen eli inspiraatio: 2 Tim. 3:16: Kaikki Raamatun kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta.

2 Piet. 1:21: Pyhän Hengen johdamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

Ihmeet: Matt. 12:28: Jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaajia, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tykönnne.

212. Miten Pyhä Henki on saattanut sinut uskoon?

Pyhä Henki on

1. Lain kautta saattanut minut tuntemaan syntisyyteni.

Jer. 23:29: Eikö minun sanani ole kuin tuli, sanoo Herra, ja kuin vasara, joka kallion murtaa.

Gal. 3:24: Niin muodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me tulisimme uskosta vanhurskaiksi.

Room. 3:20: Lain kautta tulee synnin tunto.

2. Evankeliumin kautta hän on kutsunut minut omistamaan Jumalan armon eli syntien anteeksiantamuksen. Hän on evankeliumin kirkkaalla valolla valaissut pimeään sydämeni niin, että tunnen Jeesuksen Kristuksen, Vapahtajani, ja uskon sydämetäni häneen. Näin Pyhä Henki on antanut omalletunnolleni oikean turvan, lohdutuksen ja rauhan.

Luuk. 14:17: Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.

1 Piet. 2:9: Jumala on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.

Room. 10:17: Usko tulee kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.

Joh. 16:14: Jeesus sanoi: Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

Tehtävä: Lue Apt. 16:25–34: Filipin vanginvartijan kääntymys.

213. Millaisilla käsitteillä Raamattu kuvaa tätä Pyhän Hengen työtä?

Raamattu käyttää muiden muassa seuraavia käsitteitä siitä Pyhän Hengen työstä, joita ihminen pääsee osalliseksi Jumalan armosta:

1. Kääntymys eli paluu Jumalan tykö. Lue Apt. 11:20–21; 1 Piet 2:25.

2. Uudestisyntyminen. Lue Joh. 15, 1 Joh. 5:1, 1 Piet. 1: 23.

3. Kuolemasta herättäminen eli eläväksi tekeminen. Lue Kol. 2:12, Ef. 2:5–8.

Luuk. 15:32.

4. Valaiseminen, pimeydestä valoon saattaminen. Lue Ef. 5:8; Apt. 26:18; Joh. 12:46; 2 Kor. 4:6.

5. Parannus eli mielenmuutos. Lue Luuk. 13:3–5; 15:7; 24:47.

Huomio: Sana parannus on tarpeen ymmärtää oikealla tavalla, ettemme joudu harhaan. Usein luullaan, että se tarkoittaisi ihmisen omia yrityksiä parantaa elämäänsä ja niin kelvata Jumalalle. Näin ei kuitenkaan ole, vaan se tarkoittaa ihmisen mielen "parantamista" eli mielenmuutosta, minkä Jumala saa sanallaan aikaan ihmisessä. Siinä esiintyvät edellä esitetyt kääntymyksen kaksi kohtaa:

1. Omantunnon hätä, kun ihminen lain sanan kautta käsittää sydämessään, että hän on todella ansainnut Jumalan iankaikkisen hylkäystuomion.

2. Omantunnon lohdutus. Sen vaikuttaa evankeliumi, kun se ilmoittaa, että Kristus on jo ansainnut kaikille syntisille lahjaksi syntien anteeksiantamuksen. Niin evankeliumi synnyttää uskon anteeksiantoon ja antaa tunnonrauhan. Parannuksen hedelmänä seuraa kiitollinen, halukas kuuliaisuus Jumalan sanalle ja tahdolle. — Toisinaan Raamattu käyttää sanaa parannus tarkoittamaan vain sen ensimmäistä

kohtaa, siis katumusta eli omantunnon hätää, esim. Luuk. 24:47.

214. Vaikuttaako Pyhä Henki yksin kääntymyksen vai voiko ihminen itse siinä myötävaikuttaa?

Perisyönnin alainen ihminen ei luonnostaan tunne Kristusta eikä Jumalan armoa. Hänellä ei ole halua, kaipausta eikä voimaa kääntyä totuudessa Jumalan puoleen tai siinä myötävaikuttaa vähäisimmäskään määrin. Kaikki kunnia ja kiitos pelastuksestamme kuuluu Jumalalle, joka yksin saa aikaan meissä kääntymyksen niin, että uskomme Jeesukseen.

Vaikka ihmisellä on ajallisen elämän asioissa jossain määrin vapaata tahtoa, niin hengellisissä asioissa epäuskoiselta ihmiseltä puuttuu vapaa tahto tyystin. Sellainen ihminen, joka jo tahtoo uskoa Jeesukseen, uskoo, vaikka ei vielä olisikaan uskonsa olemassaolosta tietoinen.

1 Kor. 2:9–10: Sen, mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat, sen Jumala on ilmoittanut meille Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.

1 Kor. 2:14: Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on.

Ef. 2. 1: Te olitte kuolleet rikosiinne ja syntheihinne.

Joh. 6:44: Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä.

Tehtävä: Keskustellaan, voiko epäuskoinen ihminen tehdä niin sanottua ratkaisua ja onko ihmisen vallassa valita Jumala ja iankaikkinen elämä.

215. Mitä muuta Pyhä Henki on vaikuttanut sinussa kuin uskon?

Samalla kun Pyhä Henki on antanut minulle uskon Jeesukseen, hän on myös uudistanut sydämeni ja antanut minulle uuden mielen ja uuden tahdon niin, että todella sydämeistäni haluan elää Jumalan kunniaksi ja rakastaa häntä. Uskon kautta hän antaa minulle jatkuvasti voimaa voitolliseen taisteluun kiusaajaa, maailmaa ja omaa syntistä lihaani vastaan sekä intoa ja voimaa kristilliseen vaellukseen ja hyviin tekoihin. (Pyhitys sanan suppeassa merkityksessä).

Ps. 51:12: Jumala, luo minuun puhdas sydän, ja anna minulle uusi vahva henki.

1 Piet. 5:8-9: Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin ärjyvä leijona, etsien kenet hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää.

1 Joh. 5:4: Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.

Gal. 5:24: Ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen.

Room. 6:22: Nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys.

Room. 7:22: Sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyin Jumalan lakiin.

216. Mitkä ovat hyviä tekoja?

Kaikki asiat ja teot, joita Kristukseen uskova ajattelee, puhuu ja tekee Jumalan kymmenen käskyn

mukaan Jumalan kunniaksi ja lähimmäisen parhaaksi, ovat hyviä tekoja. Niihin kuuluvat muiden muassa uskossa hoidettu ajallinen elämäntehtävä eli kutsumus, uskossa eletty elämänosa sekä kristityn hengellinen pappeus. Ne ovat Jumalalle mieluisia ja otollisia uskon tähden, sillä usko omistaa puhdistuksen ja anteeksiantamuksen Kristuksessa kaikesta siitä pahasta, jolla vanha ihmisemme tahraa hyvät tekomme.

Ef. 2:10: Me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.

Kol. 3:23–24: Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämeštänne, niin kuin Herralle eikä ihmisille, tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön. Te palvellette Herraa Kristusta.

Ef. 6:5–8: Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille isännillenne, pelossa ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niin kuin Kristukselle, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämeštänne tehden, mitä Jumala tahtoo, hyvällä mielellä palvelleen, niin kuin palvelisitte Herraa etteä ihmisiä, tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, sen hän saa takaisin Herralta, olkoonpa orja tai vapaa.

Ps. 119:32: Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä lohdutat minun sydämeni. (Käännös Lutheirin mukaan).

1 Kor. 10:31: Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

Gal. 5:13: Palvelkaa toisianne rakkaudessa.

1 Piet. 2:9: Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen

jaloja tekoja, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.

217. Kuinka säilyän uskossa?

Saan turvallisesti luottaa siihen, että Pyhä Henki evankeliumin kautta säilyttää ja varjelee minut loppuun asti oikeassa uskossa.

Fil. 1:6: Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka.

218. Miksi kaikki, jotka kuulevat evankeliumia, eivät tule uskoon ja pelastu?

Pyhä Henki tahtoo vaikuttaa uskon jokaisessa, joka kuulee evankeliumia, mutta kaikki eivät silti usko. Niin ne, jotka loppuun asti vastustavat Jumalan sanaa ja Pyhää Henkeä, joutuvat omasta syystä kadtukseen.

Hes. 33:11: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, HERRA, ei ole minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää.

Matt. 23:37: Kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

Hoos. 13:9: Se on sinun turmiosi, Israel, että olet minua vastaan, joka olen sinun apusi.

2 Tess. 3:2: Usko ei ole joka miehen.

Ps. 109:17: Hän rakasti kirousta, ja se kohtasi häntä. Hän ei huolinut siunauksesta, ja se väistyi hänestä kauas. (Sanottu Juudas Iskariotista).

Hepr. 4:2: Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niin kuin heillekin. Mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.

Rosettan kivi oli avain hieroglyfikirjoitusten avaamiseen

Rosettan kiven löysivät ranskalaiset sotilaat vuonna 1789 Napoleonin valloitusten yhteydessä ollessaan Egyptissä kunnostamassa linnoitusta lähellä Rosettan kaupunkia. Eräs sotilaista huomasi suuren kiven, joka oli kirjoitusmerkkien peitossa. Kiveä tutkittiin Kairossa ja sen pintakuvioista lähetettiin kopioita muille tutkijoille ympäri Eurooppaa. Britit ottivat Egyptin hallintaansa vuonna 1801, jolloin sotasaaliiksi saatu Rosettan kivi lähetettiin Lontooseen nähtäville British Museumiin.

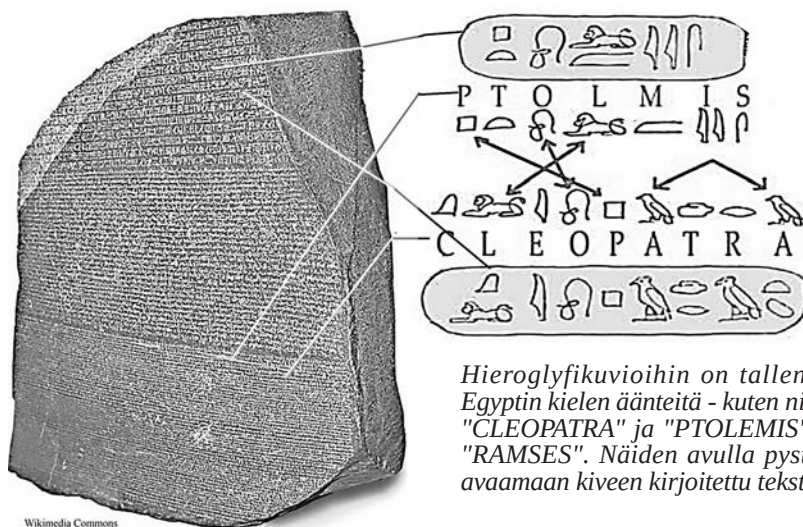
Kivessä oli sama asia kirjoitettu kolmella eri tavalla: hieroglyfikirjoituksella sekä kansanomaisella egyptiläisellä kirjoituksella, joka oli käytössä 700 eKr - 400 jKr. välisenä aikana. Kolmas kirjoitus oli hellenistisellä (kreikkalaisella) yleiskielellä, joka oli aikanaan Ptolemaisten dynastian käyttämä kieli. Kiven teksti sisältää faarao Ptolemaios V Epifaneen säädöksen kansalle ja papistolle. Tämän tiedonannon tuli olla nähtävänä eri hallintoalueiden temppeleissä (kirjastoissa).

Muinaiskreikka pystyttiin tulkitsemaan nopeasti, ja kävi ilmi, että kyseessä oli egyptiläisen papin vuonna 196 eKr. kirjoittama määräys. Tutkijat arvelivat, että kivessä on sama teksti kolmella eri kirjoitusjärjestelmällä, mutta kahta muuta ei alkuun pystytty tulkitsemaan.

Englantilainen Thomas Young vertaili Rosettan kiven tekstejä ja totesi, että jotkut egyptiläiset vanhat hieroglyfit muodostivat äänteet kreikan kielellä kirjoitusta nimestä "Ptolemaios". Kiven demioottinen teksti (muinaisegyptin kirjoituksen myöhempi muoto) onnistuttiin tulkitsemaan kreikkalaisessa tekstissä esiintyneiden nimien avulla.

23 vuotta Rosettan kiven löytymisen jälkeen hieroglyfien avaamista jatkoi ranskalainen Jean-François Champollion, joka havaitsi, että hieroglyfikuvioihin oli tallennettu Egyptin kielen äänteitä – kuten nimessä "Cleopatra". Toinen avainsana oli nimi "Ramses", joka on tuttu nimi myös Raamatussa. Vuosia kestäneiden tutkimusten jälkeen Champollion julkaisi vuonna 1824 opaskirjan egyptiläisten hieroglyfikirjoitusten lukemiseen.

Hänen tutkimustensa perusteella hieroglyfeihin kuului noin 750 merkkiä, joista osa vastasi äänteitä ja osa kuvasi esineitä tai asioita. Hieroglyfejä kirjoitettiin pääasiassa kiviseinille, sarkofageihin ja patsaisiin. Hallinnollisissa kirjoituksissa (papyrus ja savilaatat) käytettiin hieraattista kirjoitusta, joka oli hieroglyfikirjoituksen tyylitelty muoto. 600-luvulla eKr. hieroglyfikirjoituksesta kehittyi vielä arkisempi demioottinen kirjoitus, jossa yksi merkki saattoi korvata

Wikimedia Commons

Hieroglyfikuvioihin on tallennettu Egyptin kielen äänteitä - kuten nimissä "CLEOPATRA" ja "PTOLEMIS" sekä "RAMSES". Näiden avulla pystyttiin avaamaan kiveen kirjoitettu teksti

useampia hieroglyfejä. Rosettan kivi on yksi kopio Ptolemaioksen säädöksestä. Kivessä olevat kirjoitukset koskevat veroja, kapinallisten armahduksia ja temppelille annettavia lahjoituksia vuonna 196 eKr.

Muinaisessa Egyptissä tärkeitä tapahtumia oli taltioitu seinämaalauksiin, hautojen seiniin ja myös savilaatoille ja papyrukselle. Päivittäinen kirjeenvaihto oli taltioitu hallitsijan arkistoon, josta esimerkiksi Egyptissä sijaitseva Faaraiden Amarnan arkisto.¹ Siellä on säilynyt kirjeenvaihto mm. Jerusalemin kuninkaan Adbu-Heban ja Egyptin hallitsijan Amenhotep II (1390-1352 eKr.) välillä. Arkisto löytyi vuonna 1887 jKr. ja siinä olevia kirjoituksia pystyttiin nyt tulkitsemaan Rosetta-kiven ansiosta.

Kun Abram (Aabraham) saapui Kanaanin maahan, Jerusalemin oli

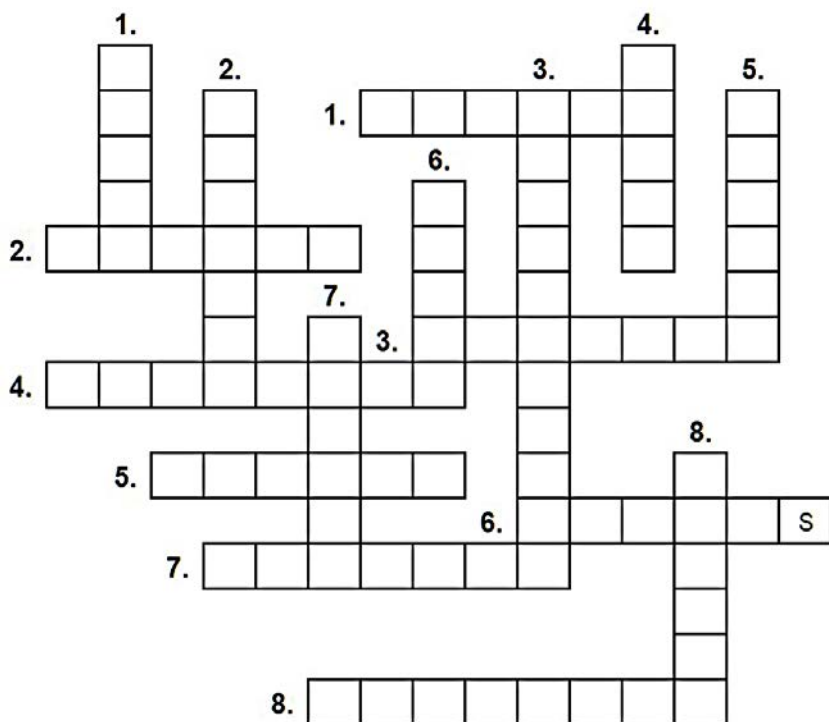
silloin pikku ruhtinaiden kaupunki. Raamatun mukaan Jerusalemin asukkaita olivat jebusilaiset, kunnes Israelin kuningas Daavid valloitti kaupungin. Jerusalemin kehittyminen merkittäväksi kaupungiksi alkoi kuningas Daavidin aikana.

Rosettan kiven kielitieteellinen arvo muinaisegyptin tulkinnassa on mittaamaton. Champollionin löydön jälkeen tutkijat ovat pystyneet kääntämään tuhansia hieroglyfitekstejä muinaisten egyptiläisten kulttuurista, uskonnosta ja arjesta. Rosettan kiven avulla lähes koko muinaisen Egyptin kulttuuri on voitu avata jälkipolville. Kivi on edelleen yksi kiinnostavimmista British Museumin tarjoamista nähtävyyksistä.

KP

1) *Faaraiden Egypti*, Schidrs kustannus Oy, 2002.

Paavalin matkakohteita

Pystyyn:

1 Paavali ja Barnabas kävivät täällä ensimmäisellä lähetysmatkallaan. Apt. 14:20

2 Täällä kastettiin vanginvartijan perhe. Apt. 16:12

3 Paavali kirjoitti kaksi kirjettä tähän satamakaupunkiin syntyneelle seurakunnalle. Kaupungin nimen viimeinen A-kirjain on nykyisin muutettu I:ksi.

4 Paavali syntyi siellä. Apt.11:25.

5 2 Kor. 2:12

6 Siellä oli hopeaseppiä. Apt. 18:19

7 Nykyisen Kreikan pääkaupunki

8 Maakunta Apt.16:6.

Vaakaan:

1 Timoteus syntyi täällä. Apt. 14:8.

2 Sinne Paavali joutui haaksirikossa Apt.28:1.

3 Apt. 13:5.

4 Kaupunki lähellä Ateenaa. Apt. 18:1.

5 Apt. 20:17.

6 Välimeren suuri saari, jossa Barnabas oli syntynyt. Apt. 4:36.

7 Purppuranmyyjä Lydia oli kotoisin sieltä. Apt. 16:14.

8 Siellä opetuslapsia ruvettiin kutsumaan kristityiksi. Apt.11:26.

Ihmeellisiä voittoja

Tuleeko mieleesi joku Raamatun kertomus, jossa mahdollottomalta tuntunut tilanne vaihtui voitoksi. Minun mieleeni tulee heti kaksikin kertomusta: Daniel jalopeurojen luolassa ja nuoren suojavaarusteita vailla olleen Daavidin taistelu haarniskoin ja miekoin varustautunutta suurikokoista sotilasta vastaan. Daavid sanoi Goljatilille. "Sinä tulet minua vastaan miekan, peitsen ja keihään voimalla, mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin nimeen, Israelin sotajoukon Jumalan, jota sinä olet häväissyt."

Jos mietimme vähän lisää kertomuksia tukalista tilanteista, niin aika pian muistat varmaan, miten Israelin kansa pelastui faraon sotajoukon takaa-ajosta. Heillä ei ollut aseita ja vastassa oli Kaislameri. Silloin Mooses sanoi kansalle: "Älkää pelätkö; pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette koskaan enää tule näkemään. Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa." Jumalan ratkaisu oli sellainen, jota emme olisi osanneet edes ajatella. Mooses nosti sauvansa meren päälle ja se aukesi niin, että israelilaiset kävelivät kuivin jaloin meren toiselle puolelle, mutta farao ja hänen sotajoukkonsa hukkuivat.

Muistatko, miten ihmeellisesti Jumala antoi Gideonille voiton midianilaisista. Aluksi Gideonilla oli 32 000 miestä. Heitä oli liikaa. He olisivat voineet luulla saavuttaneensa voiton itse. Niinpä kaikki ne, jotka pelkäsivät, saivat palata. Näin sotajoukosta poistui 22 000, jäi enää 10 000 miestä. Vielä Jumala käski vähentää joukkoa sen mukaan, kuka joi vettä kädestään, eikä latkien niin kuin koirat. Näin jäljelle jäi enää 300 miestä, kun vastustajia "midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia Idän miehiä oli asettunut tasangolle niin paljon kuin heinäsiirakoja; ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, niitä oli niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla." Gideonin miehillä oli aseinaan vain tulisoihdut, pasuunat ja saviruukut. Lue, miten Jumala antoi Gideonin miehille voiton: Tuomarien kirjan 7. luvusta tai Pyhän Raamatun lukukirjan sivuilta 175 – 176.

Jumala antoi ihmeellisesti voiton myös profeetta Elisän aikana. Aramin kuningas oli piirittänyt kaupungin, jossa Elisa oli. Asetelma näytti mahdollottomalta: "Niin Aramin kuningas lähetti sinne (Dootaniin) hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. He tulivat sinne yöllä ja ympäröivät kaupungin. Kun Jumalan miehen (Elisan) palvelija nousi aamulla varhain ja meni ulos, niin katso, sotajoukko, hevoset ja sotavaunut piirittivät kaupunkia. Palvelija sanoi Elisalle: "Voi, herrani, mitä me nyt teemme?" Elisa sanoi: "Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssansa." Elisa rukoili ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi." Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, ja katso: vuori oli täynnä tulsia hevosia ja tulsia vaunuja Elisän ympärillä." Lue Raamatusta, miten taistelussa kävi. Löydät kertomuksen toisesta Kuningasten kirjasta luvusta 6 jakeet 8 – 23.

Löydät nämä kertomukset myös pyhäkouluaineistostamme: www.pyhäkoulu.fi. Psalmissa 91 sanotaan turvallisesti: "Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan." EV- Pyhäkoulu

Syysjuhla Siitamajalla la 24.9 - su 25.9.2022

(Ilmoittautumiset: rouhu.anne@gmail.com)

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:
www.luterilainen.com/fi/videoita

Tervetuloa kuuntelemaan ajankohtaisia saarnoja!

Alla mainitut löytyvät: www.luterilainen.com/fi/kuuntele

3.4.22	MINÄ OLEN - Totuudella valhetta vastaan (MK)	Joh. 8:46-59
31.10.21	Uskonpuhdistusjuhlan saarna	Joh. 15:18-21
24.10.21	Rikkovan veljen ojentamisesta	Matt. 18:15-22
11.7. 21	Jumalalla on aika sinulle juuri nyt	Hepr. 3:12-19
26.6.21	Ihmisen järkyttävä piirre, Kristuksen käsittämätön armo	Joh. 8:1-11
20.6.21	Kenelle Herra ei lue syntiä	Room. 4:1-8
13.6.21	Herra itse on lampaittensa paimen	Hes. 34:11
23.5.21	Jumalan suuri rakkaus	Joh. 3:16-21
16.5.21	Iankaikkinen ylipappi	Hepr. 7:19-28
13.5.21	Kristus on valmiina tulemaan tuomiolle	Ef. 4:7-13
9.5.21	Usko, järki ja tunteet	1 Moos. 3:8
2.5.21	Isä, varjele ristinalainen kirkkosi pahasta	Joh. 17:11-17

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttaviksi pastorin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot: marko.kailasmaa@luterilainen.com Puhelin 050 342 7448.

Raamattu sanoo: "*Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen.*" (1 Tim. 3:1) STLK

Toimintatietoja kesäaikana

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11.00. *alkaen*. Ei tilaisuuksia 20.6. - 6.8.2022 *Jumalanpalvelus* 7.8. klo 11.00 HPE, *Pyhäkoulu* saarnan aikana.

Tampere, Katso Siitamajan tietoja

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, 14.8. *Jumalanpalvelus* klo 11.00 ja HPE, Mahdollisuus seurata myös etänä.

Kouvola, Keskitie 7, *Jumalanpalvelus* 19.8. klo 11.00 HPE

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, *Jumalanpalvelus* 19.8. klo 16.00 HPE

Pori, Eteläpuisto 20 as 37, *Jumalanpalvelus* 12.8. klo 18.00 HPE

Puumala, Härkösentie 3 B 12, 10.9. *Jumalanpalvelus* klo 12.00 HPE

Turku, Hurtinkatu 12 C 13, *Jumalanpalvelus* 20.8. klo 14.00 HPE

Vaasa, Toiminta jatkuu syksyllä

Siitamajan leirikeskus:

Kesäajan *Jumalanpalvelukset* klo 11.00 parillisten viikkojen sunnun-

taina. (28.8., 4.9., 11.9.) Ne pyritään lähettämään jäsenille myös videoyhteyden kautta.

Syysjuhla la 24.9 - su 25.9. (Ilmoittautumiset: rouhu.anne@gmail.com) Muutoksista ilmoitamme verkkosivuilla www.luterilainen.com samoin tilaisuuksista muilla paikkakunnilla:

Pastori Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä
Saarenvainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

Sisällys:

Jumalan lapsia, Martti Luther.....	126
Perisynnin todellisuus, KP.....	127
Pukeudu juhlapukuusi, GAA.....	129
Apostoli Pietari kirjoittaa Vähään Aasiaan, MS.....	133
Pyhän Hengen juhla, MS.....	135
Miksi taistelemme, RE.....	136
Sielunvihollisen olemassaolo, CFWW.....	138
Ojentautuminen sen mukaan mikä ei näy, Vv.....	140
Kristityn nimi, Martti Luther.....	141
Onko oikea usko aina tietoista uskoa? MS.....	143
VK 390.....	145
Miksi hän on meidät lunastanut? CMZ.....	146
Esivalta, CFWW.....	147
Iankaikkinen apu, Martti Luther.....	149
Tee oikeutta, Martti Luther.....	150
Lastenleiri 29.6.-3.7.2022.....	154
Rippikoulun päätöstilaisuus 17.7.2022.....	155
Aikuisten raamattuleiri 13.-17.7. 2022.....	158
Minä uskon Pyhään Henkeen, Kristinoppi.....	154
Rosettan kivi, KP.....	162
Paavalin matkakohteita, ristikko, EV.....	164
Ihmeellisiä voittoja/Pyhäkoulu, EV.....	165
Tapahtumia ja tietoa www.luterilainen.com -sivuilta.....	166
Toimintatietoja.....	167
Kansi: Pietari ovella, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2022: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi .
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com